

Lá thư VÔ VI

SỐ 37
Ngày 15-12-88

P.O. BOX 2522, GARDEN GROVE, CA 92642

TIẾNG NÓI CỦA BẠN ĐẠO VÔ VI NĂM CHÂU

Mừng
Giáng
Sinh

88



Giáng trần Thấy đó muôn loài,
Tình yêu ban rải hoài hoài không ngừng
Cần khôn chuyên thủi có từng, 24
Kỷ nguyên Di lạc từng bừng nở hoa.

I. SINH HOẠT CỦA ĐỨC THẦY.

Như các bạn đạo đã rõ, sau khi thuyết giảng cho các bạn đạo thuộc các tiểu bang vùng Đông Bắc Hoa Kỳ vào tháng chín vừa qua, Đức Thầy đã trở về Florida để tiếp tục sinh hoạt với các bạn đạo tại đây.

Vào thượng tuần tháng 11, Đức Thầy đã đến tỉnh Dallas, tiểu bang Texas, thể theo tấm lòng mong đợi của các bạn đạo tại đây. Chương trình sinh hoạt của Đức Thầy với các bạn đạo Dallas tại Thiên Đường anh chị Lê Quang Bình, như sau:

- Ngày thứ bảy 12-11-88, Thầy giải đáp thắc mắc cho các bạn đạo từ 5:00PM đến 8:00PM. Sau đó, Thầy trở về hotel để nghỉ ngơi.

- Sáng chủ nhật 13-11-88, Thầy đã đến thiên chung hai mặt bằng "Vui Hạnh Từ Bi". Sau đó, Thầy đã nói chuyện thân mật và giải đáp thắc mắc cho các bạn đạo đến 1 giờ trưa. Vài ngày sau đó, mỗi bạn đạo được phép gặp riêng Thầy để hàn huyên trong mười phút. Dù chỉ nói chuyện với Thầy mười phút thôi, nhưng các bạn đạo có cảm tưởng như đã nói rất nhiều. Bao nhiêu âu lo, phiền muộn trong phút chốc đều tan biến đi. Thầy đi đến đâu, đều ban từ ái, an vui đến đó. Nên mỗi lần phải từ giã Thầy, các bạn đạo đều cảm thấy lưu luyến và thương nhớ rất nhiều.

Sau đó, Thầy lại tiếp tục đến sinh hoạt với các bạn đạo Houston, Texas tại Thiên Đường Tạo Tịnh của anh Mai Bình vào hai ngày : thứ bảy 19-11-88 và ngày chủ nhật 20-11-88.

Ngày thứ năm 24-11-88, đúng vào dịp lễ Thanhksiving, Thầy đã đến Thiên Viện Hai Không, tỉnh Oroville, Bắc California vào lúc 1:30 trưa. Qua ngày hôm sau, thứ sáu 25-11-88, các bạn đạo San Jose và vùng phụ cận đã lần lượt lên T/V Hai Không để kính

thăm Thầy sau bao ngày xa cách. Trong mấy tháng vừa qua, các bạn đạo San Jose đã thường xuyên lên đây mỗi cuối tuần để lo công việc xây cất và chỉnh trang Thiên Viện, và trong thời gian Thầy lưu lại đây, các bạn đạo vẫn tiếp tục công việc xây cất này, không quấy rầy Thầy, và để Thầy được nghỉ ngơi, thoải mái.

Thầy đã nói chuyện thân mật với các tu sinh và khoảng 40 bạn đạo địa phương vào hai buổi tối : thứ sáu 25-11 và thứ bảy 26-11. Trong câu chuyện trao đổi, Thầy đã khuyên các bạn đạo không nên tạo bè phái, gây loạn động, tranh chấp, không đúng đường lối của một người chân tu. Thầy cũng khuyên cáo các bạn đạo nên quay vào mình, lo tu sửa cả tâm lẫn thân, không nên lo chuyện thị phi của Thầy và Cha, cũng như của người khác. Hãy lo quét dọn căn nhà bản thể trần trược của mình, thay vì đi nhóm ngó chuyện thị phi. Thầy cũng cảnh cáo rằng nếu cứ tiếp tục gây chuyện thị phi, tạo khẩu nghiệp thì sẽ lãnh hậu quả ê chề sau này (nhân nào thì quả nấy). Khi đó, có hối hận thì đã muộn rồi.

Trưa chủ nhật 27-1-88, các bạn đạo lần lượt đến chào từ giã Thầy trong niềm thương nhớ, kính yêu tràn đầy.

Vào tuần lễ kế tiếp, ngày thứ bảy 3-12-88 và chủ nhật 4-12-88, các bạn đạo San Jose và vùng phụ cận lại lên T/V Hai Không để tiếp tục công tác xây cất cốc Cha Nhân Hòa, con đường niệm hành, giảng đường rộng rãi, đủ chỗ ngồi thiên thoải mái cho 150 bạn đạo. Và Thầy đã dành hai buổi tối hôm đó để hàn huyên thân mật với các bạn đạo trong tình Thầy trò thăm đượm.

Chương trình sinh hoạt kế tiếp của Đức Thầy sau khi rời T/V Hai Không, sẽ được thông báo sau, để các bạn đạo cùng theo dõi.

II. CHƯƠNG TRÌNH ĐẶC BIỆT VỀ "BA

NGÀY SỐNG CHUNG HÒA BÌNH".

Vào dịp lễ Thanks Giving vừa qua, nhân dịp viếng thăm T/V Hai Không và các bạn đạo địa phương, Đức Thầy đã giảng ba cuốn băng cassettes, được Thầy thu băng tại Cốc của Thầy ở T/V Hai Không vào ngày thứ bảy 26-11-88. Theo lời của Đức Thầy, thì ba cuộn băng này dành cho các bạn đạo thiên chung trong ba ngày đầu năm dương lịch. Cũng theo lời Đức Thầy, thì đây là dịp để các bạn đạo có được "Ba ngày sống chung Hoà Bình" và có thể coi như một Đại Hội Vô Vi địa phương.

Đức Thầy khuyến khích các bạn đạo trên khắp thế giới hãy cùng nhau quy tụ về các Thiên Viện, các Thiên Đường hoặc các trung tâm, để cùng cảm khẩu, thanh tịnh thiên chung trong ba ngày đầu năm dương lịch, hầu tạo một sự cộng hưởng thanh nhẹ trong điển giới, hướng tâm chúc phúc đến sức khoẻ của Đức Thầy và của Cha Nhân Hòa.

Vì Tết Dương Lịch 1989 năm nay nhằm ngày chủ nhật, nên các sở làm được nghỉ ngày thứ hai 2-1-89.

Sau đây là danh sách ba cuốn băng cassettes để các bạn đạo khắp thế giới cùng thiên chung trong ba ngày đầu năm dương lịch 1989:

- 1) Xuân I, thiên chung ngày thứ bảy 31-12-88.
- 2) Xuân II, thiên chung ngày chủ nhật 1-1-89.
- 3) Xuân III, thiên chung ngày thứ hai 2-1-89.

Đức Thầy khuyến khích các bạn đạo thiên mỗi ngày ba buổi: sáng, trưa, tối. Mỗi ngày thiên một cuộn băng, và thiên luôn hai mặt băng (hai mặt này giống nhau). Chị Phạm Kim Ngọc sẽ phụ trách việc sang ba cuốn băng này và chị sẽ gửi gấp đến các Thiên Viện, các Thiên Đường, các Trung Tâm trên khắp thế giới. Nếu đến ngày 26-12-88, các nơi nào chưa nhận được ba cuốn băng trên, xin

liên lạc về HAHVV Hoa Kỳ, Hội sẽ lo gửi gấp đến để kịp thiên chung, đón chào năm mới. Trong trường hợp này, xin các bạn đạo liên lạc về số điện thoại sau đây:

Bùi Toán (714) 554-5648

Vũ Văn Khoa (714) 891-6761

Dù Đức Thầy tuổi đã già, đã phải nhọc công đi khắp năm châu để hoằng pháp, độ tha, không lúc nào ngơi nghỉ, nhưng Đức Thầy vẫn không quên ban cho các con một món quà đầu Xuân vô cùng quý giá này. Trước sự hy sinh, thương yêu vô bờ bến của Đức Thầy, chúng con, toàn thể bạn đạo Vô Vi khắp bốn phương trời, xin kính cảm tri ân Đức Thầy. Và chúng con xin nguyện cố gắng lo tu tâm, sửa tánh, hầu gột bỏ được những trần trược, si mê, loạn động, để có thể thực hiện được tấm gương DẤN THÂN, HY SINH và ĐẠO ĐỨC của Thầy và Cha trên con đường hoằng pháp, cứu độ chúng sinh.

III. SINH HOẠT B/D TẠI T/V VĨ KIÊN.

Vào dịp lễ Thanksgiving năm nay, có khoảng hơn 20 bạn đạo địa phương, miền Nam California, đã lên Thiên Viện Vĩ Kiên, để cùng tham dự thiên chung với các tu sinh tại đây, tìm lại sự thanh nhẹ trong tâm hồn, sau những ngày quay cuồng với cuộc sống ồn ào, vội vã ở ngoài đời. Các bạn đạo đã lên từ sáng thứ năm 24-11-88. Đến trưa chủ nhật 27-11, các bạn đạo lần lượt ra về, sau khi được hưởng ít nhiều những niềm an vui, thanh nhẹ tại đây.

IV. SINH HOẠT BẠN ĐẠO TẠI WASHINGTON DC.

Vào dịp lễ Thanksgiving vừa qua, một số bạn đạo vùng Washington D.C đã tổ chức ba buổi sống chung, cùng thanh tịnh thiên chung tại nhà anh chị Nguyễn Thanh Bá vào ba ngày thứ sáu, thứ bảy và chủ nhật, tức là vào các

ngày 25,26,27 tháng 11.. Các b/d tại đây đã có một thời khóa biểu quy định giờ giấc sinh hoạt rất trật tự. Mỗi ngày thiền ba buổi, xen kẽ vào đó là giờ sinh hoạt trao đổi tu học và kiểm soát hơi thở cho nhau.

Nhờ ba buổi sống chung này, các bạn đạo đã có dịp sống hòa đồng, và có cơ hội thiền, thở tối đa, để thanh lọc bản thể rất hữu hiệu. Các bạn đạo đã chia tay ra về vào chiều chủ nhật trong một niềm lưu luyến, và cùng hẹn nhau vào một dịp khác, để lại có dịp tổ chức sống chung trong sự hòa ái, thương yêu.

V. ĐẶC SAN VÔ VI.

Như các bạn đạo đã rõ, bốn ngàn quyển Đặc San Vô Vi, kỷ niệm Tết Hồi Sinh, Đại Hội Vô Vi kỳ bảy, tại T/V Nhẫn Hòa trong tháng bảy vừa qua, đã hoàn tất vào thượng tuần tháng 11. Quyển Đặc San này dày 116 trang có đăng tất cả những bài huấn từ quý giá của Thầy Tám và của Cha Nhẫn Hòa, với rất nhiều hình ảnh đặc sắc, cùng thơ văn và bài vở do các bạn đạo khắp nơi gửi về đóng góp. Ban phân phối kinh sách đã gửi quyển Đặc San này đến các Thiền Viện, các Thiền Đường, các Trung Tâm trên khắp thế giới, cũng như đến các bạn đạo theo lời yêu cầu.

Các bạn đạo cần quyển Đặc San trên, xin liên lạc về Hội.

VI. NHÀ IN VÔ VI.

Ngoài bốn ngàn quyển Đặc San Vô Vi, Ban Ấn Loát nhà in Vô Vi đã in xong năm ngàn quyển "Thiền đàng du ký". Sau đó, Ban Ấn Loát sẽ in thêm cuốn hướng dẫn phương pháp công phu bằng tiếng Anh, để phổ biến cho bạn đạo ngoại quốc. Đồng thời, cuốn "Thượng Đế giảng chơn lý" và cuốn "Truth by God" cũng sẽ được tái bản.

Vì nhu cầu in những quyển sách trên đòi hỏi một ngân khoản không nhỏ, xin các bạn đạo phát tâm gửi về đóng góp cho quỹ kinh sách,

để Ban Ấn Loát có thể thực hiện những quyển kinh sách trên càng sớm, càng tốt. Check hay money order xin gửi về HAHVV Hoa Kỳ theo địa chỉ sau:

Vo Vi Friendship Association

P.O. Box 2522

Garden Grove, CA 92642.

Riêng đối với các bạn đạo ở ngoài Hoa Kỳ, xin gửi money order bằng mỹ kim, để tiện cho việc nhận lãnh. Vì trong thời gian gần đây, có một số bạn đạo ở các nước khác trên thế giới có gửi check hay money order bằng đơn vị tiền tệ của ngoại quốc, và Hội đã không lãnh được vì bị nhà băng từ chối. Vậy xin các bạn đạo ở các nước ngoài Hoa Kỳ, lưu ý về điểm này.

HAHVV Hoa Kỳ xin chân thành cảm tạ nhiệt tâm đóng góp cho sự phát huy Đạo Pháp của tất cả các bạn đạo.

VII. CHƯƠNG TRÌNH VẮNG LAI T/V VĨ KIÊN.

Thiền Viện Vĩ Kiên luôn luôn sẵn sàng đón nhận các bạn đạo vắng lai đến để thanh tịnh thiền chung, tìm lại sự thoải mái, thanh nhẹ trong tâm hồn, sau những ngày quay cuồng trong công việc mưu sinh. Chương trình sinh hoạt tại Thiền Viện Vĩ Kiên do các tu sinh soạn ra, gồm bốn buổi thiền chung mỗi ngày : 7 giờ sáng, 12 giờ trưa, 9 giờ tối, 12 giờ khuya. Tuy nhiên, đối với các bạn đạo vắng lai chưa quen thiền tứ thời, thì có thể thiền theo khả năng của mình, nhưng vẫn thiền đúng giờ theo thời khóa biểu, và tuân theo nội quy của Thiền Viện, dưới sự hướng dẫn của chị Lê Thị Quý, Quản Lý Thiền Viện Vĩ Kiên. Chi phí tượng trưng là năm mỹ kim một ngày.

Các bạn đạo muốn lên vắng lai T/V Vĩ Kiên, xin liên lạc về số điện thoại sau đây:

- Anh Chị Trần Văn Đức (714) 895-6090.

- Chị Lê Thị Quý, T/V Vĩ Kiên (714) 338-6691.

VIII. BĂNG VIDEO & CASSETTE.

HAHVV Hoa Kỳ đã nhận được những cuốn băng sau đây:

*BĂNG VIDEO:

- 1)Thầy giải đáp thắc mắc cho bạn đạo tại Dallas ngày 12-11-88 (1 cuốn).
- 2) Chung thiên ngày 13-11-88 tại Dallas (1 cuốn).
- 3) Thầy Tám tại Thiên Viện Hai Không ngày 25, 26-11-88 (1 cuốn).
- 4) Đức Thầy viếng thăm b/d Houston, Texas ngày 19-11-88 (2 cuốn).

*BĂNG CASSETTE:

- 1) Ba cuốn băng Xuân do Đức Thầy giảng để các b/d thiên chung trong ba ngày đầu năm Dương Lịch.
- 2) Băng nhạc đạo thứ hai của anh Mai An.
- 3) Thầy giảng tại Houston, Texas ngày 20-11-88 (1 cuốn).
- 4) Thầy giảng tại Houston, Texas ngày 21-11-88 (1 cuốn).
- 5) Văn nghệ b/d tại Houston, Texas ngày 20-11-88 (1 cuốn).

IX. THÔNG BÁO VỀ LTVV.

Kể từ số tới, Lá Thư Vô Vi sẽ phát hành mỗi tháng một lần, vào ngày đầu tháng. Tuy nhiên, khi nào có nhiều tin tức cần phổ biến nhanh chóng, thì LTVV sẽ phát hành mỗi tháng hai lần. Xin thông báo để các b/d rõ.

Ban Biên Tập Lá Thư Vô Vi ước mong đón

nhận được những bài vở, thơ văn, hình ảnh, có tính cách hướng về Đạo Pháp của các bạn đạo trên khắp thế giới gửi về đóng góp để LTVV mỗi ngày được phong phú hơn, cả về hình thức lẫn nội dung. Tất cả hình ảnh, bài vở xin gửi về "Lá Thư Vô Vi" theo địa chỉ hộp thư, đăng trên trang bìa của LTVV. Xin chân thành cảm tạ sự đóng góp quý báu trên của các bạn đạo.

X. THÔNG BÁO VỀ VIỆC LIÊN LẠC VỚI BẠN ĐẠO TRONG VÙNG NAM CALIFORNIA

Trong tương lai gần, Thầy Tám sẽ về thăm bạn đạo vùng Nam California. Ban Liên Lạc HAHVVHK sẽ cố gắng thông báo tin tức sớm đến bạn đạo qua danh sách địa chỉ sẵn có của Lá Thư Vô Vi. Xin quý bạn đạo cho Hội biết số điện thoại và giờ thuận tiện để gọi, để Ban Liên Lạc tiện việc thông báo những tin tức quan trọng, gấp rút, bằng cách gọi một trong các số dưới đây từ 6 giờ chiều đến 9 giờ tối : A. Toán (714) 554-5648, A. Khoa (714) 891-6761, A. Lân 892-3306, Nhà In Vô Vi (714) 891-0889, hoặc liên lạc đến các Thiên đường hay Trung tâm địa phương. Quý bạn đạo có thể điền phiếu dưới đây và gửi về Hộp Thư Lá Thư Vô Vi:

Tên _____
Xin Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ thông báo tin tức quan trọng đến chúng tôi theo:
Địa chỉ: _____
Thành Phố: _____
Tiểu Bang _____ Zip Code _____
Điện thoại: (____) _____ - _____
Xin gửi phiếu này về:
VO VI FRIENDSHIP ASSOCIATION P. O. BOX 2522 GARDEN GROVE, CA 92642 NON-PROFIT-NO. 1060367

GIÁNG SINH CHÚC MỪNG CHA VĨ KIÊN

GIÁNG lâm Cha đã hơn người,
SINH vào thời loạn, dữngmuròi lần hơn.
KÍNH yêu bốn phậnlò tròn,
MỪNG Cha khỏe mạnh, mặt hồng lên hơn.
CHA thăm bạn đạo Houston,
LUỐNG toàn là để chúng con thăm Ngài.
CẦU mong như thế chẳng sai,
CHÚC lành Cha vẫn mạnh hoài, khỏe luôn.
CHA luôn vui vẻ, chẳng buồn,
SỐNG diu con trẻ qua truông dẫn đường.
LÂU lâu nếu thấy nhớ thương,
NHU ai có dịp lên đường qua thăm.
BÀNH TỔ thọ đến tám trăm,
ĐỂ đời danh tiếng ngàn năm vẫn còn.
DẪN đường chỉ rõ thiệt hơn,
DẤT con từng bước chẳng sồn dạ Cha.
ĐÁM này Cha đến thăm qua,
CON kia chẳng bỏ nên Cha khổ hoài.
KHỜ ngu vẫn cứ kéo dài,
CHÚNG CON xin cố dôi mài sửa trau.
KÍNH yêu lòng vẫn dạt dào,
BÁI Cha năm chục đón chào Giáng Sinh.

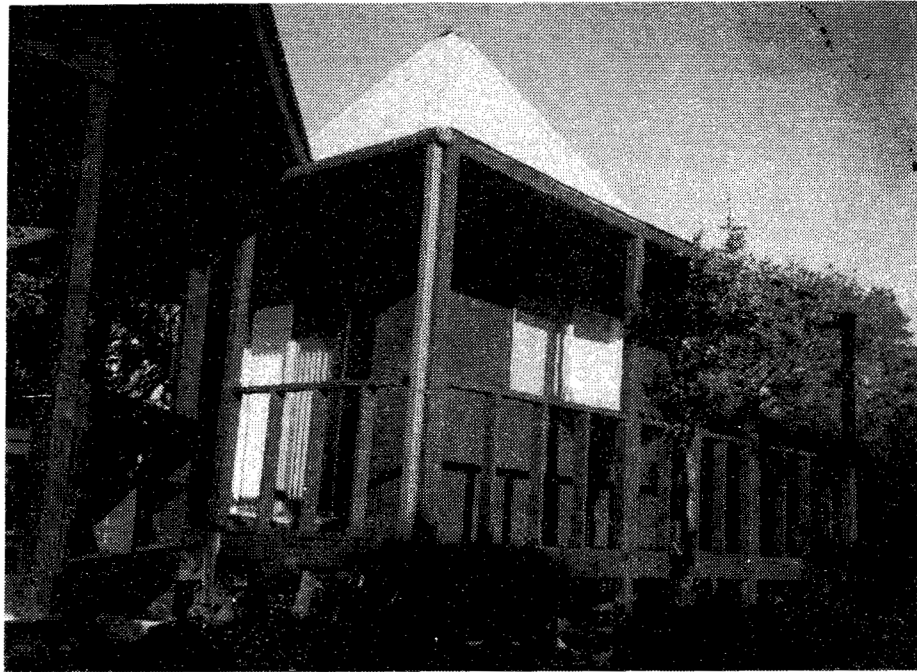
Kính bái
Đình Văn Tơ
Houston, Texas

GIÁNG SINH CHÚC MỪNG CHA NHẮN HÒA

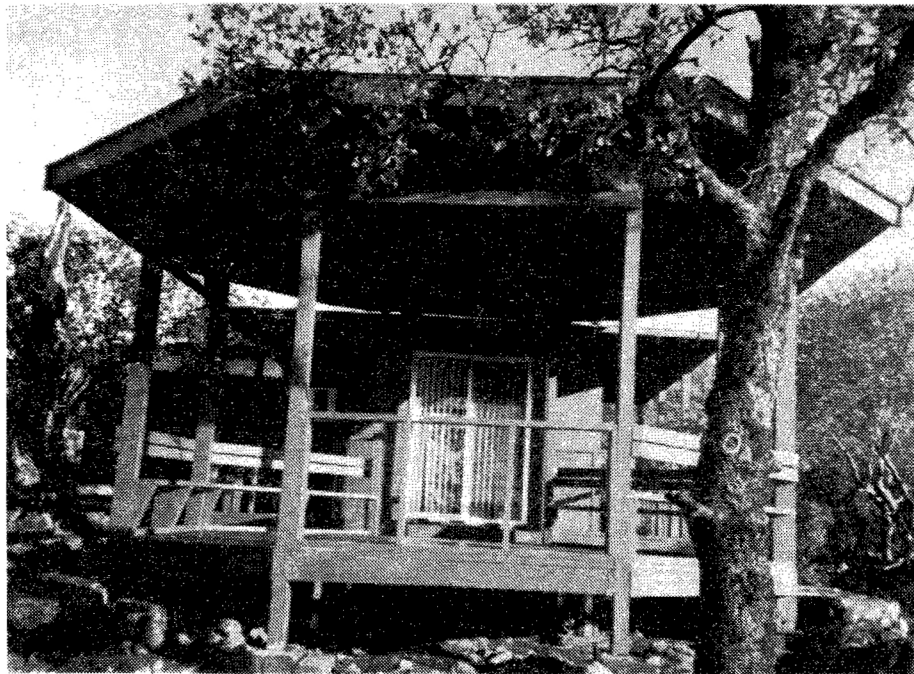
GIÁNG trần Cha chịu đắng cay,
SINH linh khốn khổ, nên Ngài chiết thân.
CON nào Cha cũng ân cần,
XIN nên cố gắng để lần về Quê.
CHÚC cho con được giải mê,
MỪNG vui Cha thấy con về bên Cha.
CHA luôn dang rộng tay ra,
MONG con giác ngộ về mà đông hơn.
CHA buồn lệ lại để tuôn,
SẼ còn trở ngại nên buồn khó khuây.
NHẬN Cha chẳng nhận phá rầy,
ĐƯỢC gì chẳng biết chậm rày đường tu.
QUÀ Cha trao tặng sao mù,
MÀ không đón nhận để tù túng vây.
CON nhìn chỉ biết cau mày,
ĐÁ vì con trẻ, nên Ngài khổ thân.
CẦU cho Cha mạnh khỏe lần,
MONG Cha sức khỏe vạn lần hơn xưa.
CHÚC Cha chóng giáng thượng thừa,
CHA con xum họp để vừa lòng Cha.
LUÔN luôn mong muốn về nhà,
VUI mừng gặp lại Mẹ Cha kiếp này./.

Kính bái
Đình Văn Tơ
Houston, Texas

HÌNH ẢNH SINH HOẠT TẠI T/V HAI KHÔNG.



Đây là cốc Thầy Tám tại T/V Hai Không, đứng uy nghi trên một vùng đất cao, nhìn xuống núi đồi trước mặt.



Đây là hình Trà Đình của Thầy Tám tại T/V Hai Không. Trà Đình này được sơn màu đỏ, xây ngay phía trước cốc của Đức Thầy.



*Đây là hình căn nhà giảng tại T/V Hai Không, đang được xây cất.
Các bạn đang dùng điểm tâm, trước khi bắt đầu một ngày công tác.*



Anh Nguyễn Ngọc Tuấn, một b/d ở San Jose, đang chỉ dẫn Thầy các xử dụng chiếc máy walkie talkie, mà anh mới đem lên tặng Thầy, ngày 25-11-88, để Thầy có thể liên lạc nhanh chóng hơn.



Đây là hình mặt tiền của căn nhà giảng, nơi đủ chỗ ngồi thiền cho khoảng 150 người.

VUI HẠNH TỪ BI.

Dallas ngày 8-11-1988.

Hôm nay tôi lại được cơ hội bàn bạc cùng các bạn nhân dịp tôi đến đây nhờ bác sĩ Daniel chăm cứu điều hòa cơ thể trong một thời gian ngắn. Nhưng mà trong thời gian này tôi hoàn toàn được yên tĩnh tham thiền, chăm cứu và hướng về các bạn nơi Dallas, Houston. Tôi cũng ước mong rằng sớm bình phục điều hòa cơ tạng, tôi sẽ đến nhà anh Bình vào ngày thứ bảy và Chúa nhật để chúng ta có dịp tham thiền, bàn bạc, thăm hỏi lẫn nhau chứ không có thuyết giảng cho cộng đồng như các bạn hằng mong muốn. Thì tất cả những ngày đã đóng góp thuyết giảng tùy theo sức khỏe của tôi sẵn có. Tôi đã làm hết mình, nhưng mà những người kế tiếp là các bạn phải thực hành để đi tới một kết quả tốt đẹp rồi cùng ứng cho nhau. Giữa người Việt và người Việt, giữa tình người và tình người của cộng đồng nhân loại có cơ hội phát triển tâm linh, để mọi người ý thức lấy vị trí của chính họ và trở về với chính họ, sống trong một lẽ sống hiện tại.

Bạn có một thể xác, bạn có một lý trí vô cùng, một cơ tạng rất tinh vi cấu trúc từ siêu nhiên mà có. Thì ngày hôm nay là ngày tận hưởng, các bạn đã có quyền năng sáng suốt để xây dựng thuận nghịch, tự mình tiến giải, phân biện tìm ra một giải pháp sáng suốt để khai mở tâm linh tiến hóa đến vô cùng. Chính bản thân tôi mấy chục năm nay cũng sống trong một biển yêu thanh tịnh để tự khai triển tâm linh và đóng góp cho tất cả mọi người trong tinh thần bất vụ lợi, mới nhận thức được ngày đến và ngày đi của tâm linh tại mặt đất này.

Chúng ta đến đây để làm gì? Câu hỏi này

tất cả nhân loại của thế giới đã và đang thắc mắc. Tại sao có sự hiện diện của tôi trên mặt đất này để làm gì? Nhưng kỳ thực rất quý báu. Chúng ta có một khối óc tinh vi, có cơ tạng có tay chân tương đồng với vũ trụ. **Chúng ta đến đây để lập lại trật tự cho mặt đất và thực hiện tình thương và đạo đức.** Các bạn sống tới ngày hôm nay nam phụ lão ấu, các bạn thấy rằng các bạn đang sống trong cơ cấu tình thương và đạo đức. Nếu ngoài cơ cấu tình thương và đạo đức thì các bạn không ăn được, không ngủ được, không làm việc được. Ăn, ngủ, làm việc, bài tiết đều là ở trong tình thương, trong cái định luật hóa hóa, sanh sanh; tiến hóa không ngừng nghỉ.

Cho nên người tu của Vô Vi phải ý thức rõ hai chữ Vô Vi : tôi đến với cái luật "Hai Không", tôi đến cũng "không" rồi tôi sẽ ra đi với "không". Nhưng, đó là một cái "không" sáng suốt, cái "không" dũng chí, cái "không" tự đạt, tự hành, tự tiến. Cái "không" đó mới là cái "không" giá trị cuối cùng trong cuộc hành trình trở về Nguồn Cội.

Còn đến với "không", nhưng mà trong cái "không" đó nó có. Nó có tình yêu, nó có tình thương, nó có sân si, nó có mọi sự gây cản để nó hoán chuyển tâm thức của chúng ta, và cho chúng ta tiến tới một con đường tự tu, tự tiến, giải tỏa những phiền muộn, sai quấy trong nội tâm của chúng ta. Từ hoàn cảnh của bản thân, của tâm linh, đến gia đình, xã hội, nhân loại, thiên nhiên học hỏi, không có thì giờ nào ngừng nghỉ. Định luật sinh, lão, bệnh, tử, khổ, lúc đó chúng ta mới thấy rằng hạnh hy sinh của vạn linh đều có; hạnh hy sinh của nhân loại đều có; hạnh hy sinh của Trời Phật đều có. Chúng ta cảm thức được sự hy sinh vô

cùng đó, triền triền miên quây quần trong tâm thức của chúng ta để cho chúng ta học được những gì? Chúng ta đã học được sự hy sinh, chúng ta đã chán chê cái bản chất tham sân của chúng ta; những cái bản chất dâm dật, ô trược của chúng ta, si mê trần tục của chúng ta; chúng ta tranh đấu vô lý, hăm he chém giết lẫn nhau cái đó cũng là vô lý; chúng ta phải dứt khoát buông bỏ tất cả những sự đó trong tâm thức chúng ta; nhiên hậu chúng ta mới tận hưởng được nguồn sống trong lẽ sống hiện tại nó đang diu tiến tâm linh chúng ta.

Cho nên câu lấy oán làm ân không sai một ly. Tất cả hoàn cảnh kích động và phản động đều xây dựng cho chúng ta tiến hóa. Tại sao chúng ta tu rồi chúng ta lại chán đời; chúng ta tu rồi chúng ta đâm ra đi tự tử, tự sát, có ngụ ý gì? Chúng ta thấy rằng chúng ta có một cơ thể không có một người thể gian nào có thể chế ra được, nhưng lúc nào cũng trong trật tự tinh vi của trời đất, sự cung ứng của nhân loại hiện tại để cho chúng ta có một cuộc sống bằng mắt, mũi, tai, miệng để thức tâm nhìn lại bên trong chúng ta có những gì? Có những cơ cấu quý báu vô cùng, có thể thăng hoa bất cứ nơi nào và có thể học hỏi bất cứ lúc nào nếu như chúng ta bằng lòng hạ mình và nhịn nhục. Thì nhân cơ hội này có thể xác, có cơ cấu; có thể xác là có nhà cửa; có thể xác là có vũ trụ; có thể xác là có tâm linh; có thể xác là có tất cả.

Tại sao chúng ta hủy diệt thể xác này để làm gì? Để mang lấy cái tội bất hiếu, bất hiếu giữa nhân quần, bất hiếu giữa cha mẹ, bất hiếu giữa trời đất. Chúng ta đã dẫn thân bước vào thể xác này thì chúng ta phải hy sinh và đạo đức. Đạo đức không nỡ hủy diệt tất cả những cái gì mà ta có mới là đạo đức. Một người thất đức chỉ ôm sự sân si, hủy diệt chết cho rồi. **Nhưng mà chết rồi đi đâu bạn? Bơ vơ, tu không được! Bơ vơ dưới gốc cỏ! Bơ vơ những cái cảnh âm u, ai cũng có thể hà hiếp mình được.** Đã tránh sự hà hiếp của trường

đời, tự tử, rồi đi tới sự hà hiếp càng nặng hơn nữa, hỏi làm sao các bạn thăng hoa được về con đường đạo. Cho nên lịch sử đã cho chúng ta thấy những vị thành đạo bỏ tất cả nhưng y, vinh hoa phú quý, ra rừng rậm tu, buông bỏ tất cả những sự phức tạp trong nội tâm để trở về với thanh nhẹ hạnh phúc và tận hưởng một niềm hòa bình thương yêu, sáng suốt trong nội tâm của chúng ta, nhiên hậu mới cung ứng cho người khác. Làm một việc cho tất cả mọi việc! Đức Thích Ca đã làm mà không ở trong tinh thần phản bội. Không phản bội bất cứ một ai, mà chấp nhận sự phản bội từ đâu đến, dù họ giết ta nhưng mà tâm linh ta vẫn sáng suốt để tiến thoát chứ ta không bao giờ tự giết ta.

Chúng ta đã thấy hình ảnh rõ ràng. Ngày hôm nay mọi người đều chiêm ngưỡng sự thành công vĩ đại, hành động hy sinh, mang tình thương xuống mặt đất của đấng Jesus Christ, mang tình thương xuống mặt đất của đấng Thích Ca, của những vị tu đắc đạo. Chúng ta thấy chư Tiên, chư Phật. Tại sao chúng ta không biết nuôi cái dưng chí đó để mà thăng hoa, để tiến hóa, để gạt hái những gì hữu ích cho chính ta và tất cả mọi người hiện tại thì chúng ta mới thấy rõ vị trí của chúng ta hiện tại ở cõi đất phù sanh này chúng ta đang làm việc gì? Chúng ta đang thực hiện tình thương và đạo đức. **Nhưng tình thương và đạo đức lúc nào cũng nhẹ nhàng, cởi mở, còn tình đời lúc nào cũng gay gắt.** Có hai loại tương phản với nhau rồi mới thấy rõ cái nào là quý! Cái nào là tốt để nắm đó mà đi! Nắm đó mà thăng hoa! Nắm đó mà cởi mở! Nắm đó mà tiến tới vô cùng!

Cho nên nhiều người tham dâm, muốn đủ thứ. Tu đạo cũng tham đạo. Nghiên cứu biết bao nhiêu loại đạo rồi trong đó nó ám ảnh, đi không đúng đường, tham lam muốn đắc đạo; rồi tự ái, buồn tủi, bực khởi mới đâm ra đi tới tự sát.

Cũng có thủy, có chung, đường nào cũng là một đường lối. Nhất nghệ tinh, nhất thân vinh. Phải giữ đó mà tiến tới, thì những người đó mới là người chơn tu để thăng hoa. Không có pha thế này, pha thế kia, pha thế nọ. Một đường lối rõ ràng! Cũng như những người bạn đạo tu Pháp Lý Vô Vi, họ ý thức được pháp soi hồn hữu ích cho khối óc; pháp luân thường chuyển hữu ích cho cơ tạng; thiền định để dẫn giải phần thanh quang tiến hóa tới hòa cảm với thanh quang bên trên và biến giải tới một tâm thức sáng suốt vô cùng, tận độ chúng sanh, đóng góp vào vũ trụ cơ cấu tình thương của trung tâm sinh lực cần khôn vũ trụ.

Người ta cần phải khoe khoang với chúng ta không? Không! Ta chỉ biết lo tu, sống nề nếp gia đình, bạn bè thân hữu, dâu đó đều có trật tự, không nghĩ chuyện ám hại, ganh đua và phá khuấy. Nhưng mà cái tinh thần xây dựng phải có. Hiện tại, những người ra đóng góp trong Hội Ái Hữu Vô Vi tại Mỹ, tại các nơi cũng là do sự phát tâm của người mà thôi. **Các bạn thấy cuối cùng, sự phát tâm là sự cao quý nhất trên mặt đất này.** Phát tâm ra muốn lập lại trật tự, muốn đem lại tin lành cho tất cả những người kế tiếp có cơ hội thăng hoa, tiến hóa. Đó là cao quý nhất của người đạo.

Cho nên, tất cả tôn giáo nào ở mặt đất này thể hiện chơn tu, đều có sự phát tâm đó. Cho nên ngày hôm nay, Vô Vi không phải một tôn giáo, mà là một kỹ thuật tu học để sớm thức tâm sửa mình, thay vì hành hạ cha mẹ quá nhiều! Hành hạ bạn bè quá nhiều! Hành hạ xã hội quá nhiều! Hành hạ Tiên Phật quá nhiều! Cả ngày cầu nguyện! Cả ngày thấp hương! Cả ngày sám hối! Nhưng mà không làm được việc sám hối. Người tu Vô Vi tự thức, tự tu, tự thiên, tự sám hối. Mặt mày sáng suốt, cõi mở, đó là chơn chánh xây dựng được chơn tâm, chớ không có ý lại, không

được ý lại, không được nhờ đỡ.

Trong một khối nào, cũng có khối lợi dụng, nếu chúng ta cầu xin, nhờ đỡ hoài, thì nó nhập xác, nó phá khuấy, nó làm cho chúng ta lộn xộn trí óc. Còn cái tâm của chúng ta hiểu được vị trí của người tu Vô Vi là sự hiện diện của mặt đất này, để thực hiện TÌNH THƯƠNG và ĐẠO ĐỨC thì tình thương phải có quân bình. Tâm thức các bạn không có quân bình vì cái này, vì cái kia, vì cái nọ, vì đồng tiền, vì xe cộ, vì nhà cửa, vì sự tranh chấp, làm sao các bạn có quân bình? Mà tất cả tiền bạc, vợ con là do đâu? Do tâm thức của bạn. Bạn đồng ý thì nó đến với bạn. Bạn không đồng ý thì nó không đến với bạn. Mà bạn càng sáng suốt chừng nào cái vật đó là bạn thân của bạn, cái xe đó là bạn thân của bạn, cái nhà đó là bạn thân của bạn. Rồi cái vũ trụ này cũng là bạn thân của bạn. Chư Tiên, chư Phật cũng là bạn thân của bạn. Lúc đó, các bạn mới thấy rằng các bạn đến đây để làm việc rất hữu ích. Con người không ai có thể chế được. Các bạn có chấp nhận trong định luật sinh, lão, bệnh, tử, khổ để tiến hóa trong Phật Pháp ra sao. Sống thì nó phải ra làm người, nó phải lão, phải bệnh, phải tử, phải để cái luật tự nhiên như vậy để các bạn học và tiến. Khi các bạn muốn tôi sửa đổi sắc đẹp để tôi duy trì sống vĩnh viễn ở thế gian, không được đâu!

Bạn tám mươi tuổi, mà sửa mặt đẹp hai mươi tuổi, nó cũng đúng kỳ nó phải chết à! Tốn tiền vô ích! Và mất cái duyên lành của chính mình.

Cái đẹp để là do tâm thức của các bạn. Tâm thức của các bạn dứt khoát rời bỏ tất cả tham, sân, si, hỷ, nộ, ái, ố, dục, thì trong tâm các bạn sẽ bừng sáng ra những nét mặt tốt tươi, ánh mắt long lánh. Đối diện với bất cứ người nào cũng có cảm tình, trong cái giá trị của sự thương yêu, cởi mở và cái đức nhịn nhục của các bạn càng ngày càng gia tăng vì các bạn biết được. Người ta không biết được thì các

bạn phải nhin, nhin, nhin để cho họ tiến tới. Chớ không phải các bạn biết được rồi các bạn chửi họ, đâm đầu dè họ, làm sao họ học. Mọi người đều có sự tự ái, có trình độ, không nên chửi người ta, nhưng mà sống vững cho họ thấy cái giá trị của chính họ. Họ quên đi, họ quên lãng đi. Họ không có biết nắm lấy cái cơ hội đó mà tận hưởng hạnh phúc, hòa bình giữa nhân loại và nhân loại, giữa tình người và tình người.

Cho nên, các bạn cũng đã nghe qua rồi, nhưng rồi cũng quên lãng, vì sao? Vì sự yếu ớt của chính mình đối với gia đình, mọi việc xảy ra thấy lúng túng rồi thấy cái tâm cầu Phật, cầu Chúa. Nhưng mà không biết phân xét, tìm hiểu việc này do đâu xảy ra? Chính do bạn mà thôi! Nếu không có sự hiện diện của bạn, làm sao có chồng, có con, có vợ, có con, có nhà cửa, có xe cộ này kia, kia nọ là có sự hiện diện của các bạn trước, mới có cái đó sau. Phải do bạn không? Mọi điều khởi điểm do mình. Cái nhân tốt thì quả tốt. Cái nhân xấu thì quả xấu. Chúng ta thấy rõ!

Cho nên, chúng ta tu cũng vậy. **Khi mà chúng ta tu, chúng ta phải giữ sự trung tín.** Cứ tôi bước vào tu Pháp Lý Vô Vi, nhưng mà tới đó rồi, tôi nghe người này bàn bạc, tôi bỏ, tôi đi theo. Tôi thấy cái nọ đốn ngộ hơn, cái này hay hơn, cái kia tiến hơn. Nhưng mà rốt cuộc, các bạn tiến đi đâu? Cho các bạn thấy Tiên giới đi, thấy Phật giới đi, rồi nó bắt bạn vẽ bùa, học phép này kia, kia nọ, rồi bạn tiến tới đâu? Bạn trả lời cho tôi biết rằng bạn phải phục vụ cái thể xác này trong trật tự, và nhưn quần này, nọ nần, ơn nghĩa, các bạn phải trả trong thanh tịnh và sáng suốt, chớ không phải các bạn đạt được cái gì đâu! Các bạn có thể vẽ cái bùa, thổi người ta ngã ngựa, nhưng mà các bạn nợ, các bạn phải trả. Việc của các bạn, các bạn phải giải quyết, chớ không có người khác nhảy vô giải quyết, và cái bùa đó có giải quyết cho bạn đâu?

Bạn phải hiểu cái luật Trời, và nghiêm chỉnh chấp hành, thăng hoa, để trở về "không". "Không" ở chỗ nào? Khi các bạn buông bỏ những sự tranh chấp trong nội tâm của các bạn, thì các bạn sẽ trở lại nhẹ nhàng. Trong "không" mà có. Chớ "không" không phải là bị hủy diệt đâu! KHÔNG là nói với đời cho người ta thấy rằng tôi không có tranh chấp trong đời, nhưng mà tôi vẫn xây dựng trong con đường sáng suốt, thăng hoa, cõi mở, thực hiện tình thương và đạo đức. Nhịn nhục vô cùng để học hỏi tới vô cùng! Rốt cuộc, các bạn được phong chức làm Quan Âm, làm Thượng Đế, làm đủ thứ hết. Chính các bạn danh xưng ra, nhưng mà rốt cuộc, gia cang các bạn, bạn phải dẹp yên. Tâm trí các bạn, bạn phải giải quyết. Trật tự của các bạn, bạn phải sống đúng trật tự. Luật của Trời là luật của Trời. Không có một ai thay đổi được. Cho nên, người tu nó khác ở trình độ. Tu một chút cũng xưng tu. Tu trong cố gắng Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, tự tìm, tự thức. Cái đó là người cố gắng trong chu trình tiến hóa học tu. Chớ không thể xưng là tôi tu, tôi đang học tu. Khoa Học Huyền Bí đi tới huyền vi là vô cùng và học tu. Bất cứ cái gì các bạn cũng phải học. Một lời nói nhẹ nhẹ của đối phương cũng nghe, để lắng hiểu, để sửa tâm, để xây dựng, cảm ơn. Họ từ đâu đến cũng cảm ơn. Họ kích bác mình, mình cảm ơn họ, mình có cơ hội học. Mình học hỏi, mình mới tiến tới trọn lành, huyền vi, cõi mở. Còn như nếu không học hỏi, cho pháp tôi là hay hơn pháp khác thì chừng nào các bạn mới tiến? Đường đi lớn rộng mênh mông mà không chịu học thì mình không có tiến. Các bạn bước vô trường đại học, bạn thấy thầy đó nó cũng tuổi như tôi, rồi nó ngồi chơi, lấy cây viết chép, chép, chép, rồi tôi cũng chép, chép, chép, rồi tôi đi về, tôi không chịu học, mà cũng xưng tôi là đại học. Học đại, vô ngồi đại, làm đại, chớ không ý thức rằng tôi đi học vì lý do gì? Tôi đi học trong cái cơ cấu của đại học là cơ cấu của nhân loại. Mà cơ cấu nhân loại

là do ai? Thượng Đế tạo ra. Trời tạo ra sắp đặt, mọi người yên ngồi nghe, ý thức, nắm được nguyên ý của mọi việc, học ít, hiểu nhiều, mới đóng góp cho nhân quần, xã hội ở tương lai. Đó là thể hiện được khí giới tình thương cho xã hội. Chớ không phải cấp sách đi vô của người này, của người nọ, làm lợi cho chính mình, rồi học được cái gì? Tưởng đó là lợi, đó là phá hoại. Cũng có nhiều người nói đi học, nhưng mà không có học, chỉ đi chơi. Ngay trong gia đình các bạn cũng có những người như vậy. Còn những người quyết tâm, người ta cặm cụi lo tìm hiểu, lo học hỏi, thì chắc chắn không có kỳ thi nào nó rớt hết! Thì ngày hôm nay, chúng ta có sự hiện diện trong gia đình này. Chúng ta đang học trong trường đại học. Con về nó la, nó nói này, nói nọ lằng nhằng, do đâu? Do đâu đến? Nó thu thập từ đâu đến. Tại sao nó nói những câu nói hóc búa mà mình nói không được. Nó đã học từ đâu, mà cái đó, hậu quả của sự việc nó sẽ về đâu? Tốt hay là xấu? Chúng ta thanh tịnh vui với nó, và nghe những gì nó nói, chúng ta mới có cơ hội đề nghị sửa cho nó tốt hơn. Chớ đừng nói tôi tu khác hơn đời rồi, đời nó đem về làm lộn xộn, tôi muốn đá nó đi. Cái đó là tôi tu, tôi ác, tôi không hòa với họ được. Tôi muốn tìm hiểu cái nguồn gốc nó có thể chạy sai đi tới chỗ nào, và tôi sửa dùm cho nó, thì mới thật sự là người tu.

Cho nên đời đạo song tu. Từ nhà bếp cho tới văn phòng của các bạn, đều là phải học hỏi hết. Nhà bếp, các bạn cắt miếng thịt, các bạn thấy hạnh hy sinh của con thú chưa? Nó mong muốn được sống trong thể xác con người. Nó muốn cải tiến, nó muốn cải thiện cuộc sống của nó, nó mới sanh ra cái hình thù đó để cho người ta giết, người ta hại, để cho nó thấy rõ kiếp trước của nó giết hại bao nhiêu người. Bây giờ nó mới thấm thía quân bình. Luật quân bình là phải đưa thân xác ra để chịu nạn mà gỡ tội. Còn đi đâu cũng vậy, đã sắp, đã đặt, còn đưa vô lửa chiên xào, rồi mới chịu ăn.

Các bạn thấy rõ chưa? Cái luật quân bình, vay trả, không có chối chạy được. Địa ngục cũng trước mắt đó các bạn. Mà thiên đàng nó cũng ẩn tàng trong tâm. Các bạn ăn vô, các bạn biết xây dựng, đem lên trật tự, biết khai mở nó ra, cái nguyên khí thanh quang của chính nó được hòa đồng với càn khôn vũ trụ. Đó là nó được đi về thiên đàng, nó về với tất cả mọi sự thanh nhẹ của nó. Nó hoan hỉ lao đầu vào miệng các bạn để nó được thăng hoa đi lên. Nhưng mà khi các bạn ăn rồi, các bạn thấy phải mang nợ. Nặng bụng, nặng mình, trước đây mình. Con thú trước khi chết động loạn vô cùng. Máu nó chuyển chạy trong con tim các bạn, rồi các bạn không chịu tu, không chịu giải, thì nó trở nên sân si, nó u mê đi, nó không hiểu được. Cũng là một câu nói thường, mà nó chỉ biết gây với người ta thôi. Chớ nó không có học, nó không nghe vô, để nó hiểu và luận xét, khai triển câu nói của đối phương và hành động của đối phương để khai triển tâm thức. Mỗi hành động ở thế gian đều là chơn lý. Một người đi xin ăn cũng vậy. Tại sao người đó đi xin ăn? Trước kia, họ có cái thái độ cống cao, ngạo mạn. Từ cái anh chị nhà giàu đó, nó lâm vào trong cái cảnh chiều chuộng của đời, đi si mê cờ bạc, dĩ điểm, thiếu giáo dục của tâm linh, mới đi tới chỗ sa đọa, thiếu thốn, liều mạng với cuộc sống, nó phải học một khóa đi xin ăn. Bất trung, bất tín mới đâm ra khổ cực, mà nếu giữa con người mà hiểu được cái nguyên lai, cái sự việc của người đau khổ đó, thì chúng ta đâu có bước vào cái chỗ nguy hiểm đó. Chính người đó đã đem bài học lại. Chính người đó đã đóng một vai trò hy sinh và cho chúng ta học hỏi. Chúng ta thấy ngay cái chân lý của người đi xin đã đến với chúng ta, chớ chúng ta không có tỏ ra khinh khi, xua đuổi. Nhưng mà chúng ta lại tỏ ra thương yêu, cứu giúp. Chúng ta thấy một người lánh nạn này, Trời Phật còn giúp cho họ có cơ hội có hai cái tay, cái miệng, đi, nói, và xin được tiền để mà sống. Và cái đó là một cơ hội cuối cùng, cơ hội TÌNH THƯƠNG và

ĐẠO ĐỨC của THƯỢNG ĐẾ đã ân ban cho có quyền nói, cho quyền năn nỉ, có quyền hạ mình, có quyền thức tâm.

Ngày hôm nay, chúng ta đi tu là chúng ta không khác chi người đi xin. Chúng ta thấy mờ mịt, mờ ám, không thấy đường đi về Trời, cho nên chúng ta dâm ra cầu xin Trời Phật phò hộ cho con được tu thành đạo. Nhưng mà cái cầu nguyện đó, phải ý thức được nguyên văn đó. Cầu nguyện là tôi muốn thành đạo, tôi muốn đi lên sự bình đẳng của Trời Phật, thì tôi phải hy sinh, tôi phải moi, tôi phải làm, tôi phải xới cái óc tôi ra. Tôi phải quyết khai tâm, mở trí tôi ra. Tôi không nên tiếp tục giam hãm tôi trong cái trật tự tăm tối của sự tham, sân, si, hỷ, nộ, ái, ố, dục. Nhưng mà tôi trở lại trong tâm thức thanh tịnh và sáng suốt, thì trên đường đi của các bạn có khác gì một người đi xin ở ngoài đường không?. Chúng ta đi, mệt mỗi chông gậy đi, đi nữa, nhất định tôi tìm ra đạo, tìm ra nguyên căn, tìm ra sự thật, tìm ra chơn lý vô cùng mà mọi người đang khao khát. Rồi trong cuộc hành trình đó, nó thể hiện gì, các bạn thấy không? Người đi xin ở đời cũng vậy. Lúc ta có tiền, ta không biết cho người. Ngày hôm nay chúng ta đi xin, chúng ta muốn mọi người cho chúng ta, nhưng mà họ khát khe với chúng ta vô cùng. Cái nhìn khác đi, cái nhìn không có tình thương. Chúng ta lại càng chán đời, càng chán, càng thấy rằng : "Thôi tôi muốn buông bỏ cuộc đời này, chớ ngoài thể xác này, còn cái gì? Cho nên đi mệt mỗi rồi, xin ăn hàng ngày. Nằm trong một giấc chiêm bao, thấy tôi còn cảnh tươi đẹp này, tôi còn chỗ sống, và cuộc đời tôi không phải tới đây là chấm dứt.

Cho nên, những người đi xin, họ đã ý thức rõ ràng, chưa đâu, họ có đi xin, họ có đi vô chùa, họ thấy có tình thương. Họ đi vô nhà thờ, họ thấy còn có tình thương. Họ gặp người đạo giải thích cho họ nghe. Họ thấy rằng con đường đi có sẵn trong tâm. Ngày hôm nay,

chúng ta tham thiên, mục đích chúng ta đứng đầu là giải thoát, mà trên đường đi của chúng ta cũng vậy, cũng như một người hành khát, chúng ta thấy đi tới vô cùng, đi không biết chừng nào mới đến đích. Nhưng mà càng đi, cảm thấy càng nhẹ. Càng đi, càng khám phá sự tinh vi của càn khôn vũ trụ, và một sự quý báu nhất ở trong cơ tạng của chúng ta, tinh vi vô cùng, đã sắp đặt từ bao nhiêu kiếp. Mắt nhắm, miệng câm, tâm hiểu, trí giác, và phán xét nhiều việc rất rõ rệt. Sau con thiên, buông bỏ những sự tranh chấp, những ý định ác ôn đến đối diện với chồng con, vợ con, bạn bè, nhân loại. Chúng ta càng tu, càng thực hiện, tự nó tan biến mất lúc nào không hay. Thì con người có thể xác, có tứ quan, có ngũ tạng đều có bóng tối. Bóng tối là ác ý, mà ngày hôm nay chúng ta tu, tứ quan, ngũ tạng của chúng ta nhắm mắt bừng sáng thì ác ý đâu còn nữa.

Cho nên, người tu phải ý thức rõ đường đi của chính mình, chúng ta đang thực hành, chúng ta đang cầu tiến, chúng ta đang truy tìm chơn lý, chúng ta đang hạ mình để học hỏi, chớ không có xây dựng một cái chủ quan nào mờ mịt hết, hạ mình xuống học hỏi từ đâu đến. Bạn đạo chúng ta đều là ân sư, gia đình chúng ta đều là ân sư, nhân loại là ân sư, cọng rau, hạt gạo đều là tâm bồ tát, đang tận độ ta tiến hóa thì trong cái giây phút tham thiên của các bạn hưởng biết bao nhiêu! Các bạn sống trong biển yêu vô cùng êm dịu vì bạn thương bạn, bạn mới có cơ hội thăng hoa. Rồi các bạn phải vì người thương người, mình nhịn nhục để ảnh hưởng người, không khác gì bông sen dưới bùn, mà được nở rộ ra thơm tho, mọi người phải lưu ý. Cái cọng sen dưới bùn có đến nhà yêu cầu bạn giúp đỡ đâu? Chính nó vươn lên, dù thối, dù bùn, nhưng mà nó vươn lên một ý chí vô cùng, nó mới thành một hoa sen tươi đẹp.

Cho nên giây phút tham thiên của các bạn bằng ngòi tham thiên, pháp luân thường

chuyển rời ngồi thiền định, rời các bạn thấy giải tỏa được mọi bần nhơ, ô trược trong nội tâm, nội tạng của các bạn thì nụ cười của các bạn luôn luôn chúm chím, mím cười trong giấc tham thiền, nó có khác chi đóa hoa sen, trung tim bộ đầu của các bạn, nó rút lên nhẹ nhàng, cõi mở thanh sạch, nhất trần bất nhiễm đó bạn ơi! Chúng ta phải đi tới trình độ đó, để hiểu, để hiểu, để hiểu được những cái gì chúng ta đã vươn lên, công phu tu học đã được vươn lên. Đã hiểu được giá trị thanh nhẹ là gì. Buông bỏ tất cả những sự phức tạp trong nội tâm, thì trở về với sự chơn giác sẵn có của càn khôn vũ trụ. Bạn đã được thanh quang bao trùm tất cả, thì hiểu bạn lập lại trật tự mà tận hưởng đó thôi. Tình cha yêu quý, tình mẹ thương yêu, tình nhân loại đùm bọc, kể cả con thú đã hy sinh cho các bạn có sự sống, cọng rau đã hy sinh cho các bạn có sự sống. Hạt lúa đã hy sinh cho các bạn có một sự êm dịu, điều hòa từ giờ phút khác.

Cho nên, các bạn phải ý thức cuốn kinh vô tự này, nó nằm trong bạn, trong tâm thức các bạn, trong khối óc các bạn, trong đại trí các bạn phải bước về đại trí. Bước về đại trí thì phải thường niệm "Nam Mô A Di Đà Phật", lập lại quân bình, và trở về đại trí. Lúc đó, các bạn mới thấy quyền năng của đấng Di Đà, đã ban chiếu cho các bạn từ giây phút khác trong thức bình đẳng, thương yêu vô cùng tận. Mà chỉ có vòn vện sáu chữ "Nam Mô A Di Đà Phật", các bạn có thể bước vào thềm Đạo rõ ràng, cõi mở, thăng hoa, ổn định. Cho nên, chơn hay tà cũng do bạn mà thôi! Chơn thì các bạn biết xây dựng chơn tâm ngay trung tim bộ đầu, bạn mới biết là chơn tâm trực chỉ chơn tâm kiến tánh, thấy những sự hư dối của các bạn sửa trước thì lúc đó các bạn mới có cơ hội tận độ chúng sanh. Tại sao tận độ chúng sanh? Vì chúng sanh ở trong sự đắm chìm, sự mê muội như bạn trước vậy, mà ngày hôm nay, bạn thoát ra được thì bạn đem cái nguyên lý và kỹ thuật mà trao lại cho họ.

Họ sẽ đồng đi và tự họ sẽ giải quyết được những sự tăm tối đang chèn ép họ trong tâm thức, và họ dứt khoát buông bỏ để đi. Đó là con đường cứu rỗi tâm linh. Chính bạn thực hành rồi đem cái từ quang đến cho họ, lúc đó mới thật sự làm một việc cho tất cả mọi việc. Một việc là trong sự khai thông tiểu thiên địa này, ngày hôm nay, các bạn mới có cơ hội nói chuyện với tất cả mọi người và mọi người sẽ thông cảm với chính họ. Phải tự đi, phải giải quyết thì mới dẹp được những sự mê tín, dị đoan trong tâm thức của họ. Chính họ phải tự tu, tự tiến mới giải quyết được từ bên trong cho tới bên ngoài. Còn việc hỗ trợ các tầng giới đều sắp sắn. Nhân loại cũng vậy, nhân quần cũng vậy. Nếu chúng ta làm người thiện, người tốt, không có ai bỏ chúng ta. Nếu chúng ta là người chơn tu đúng đắn, không có chư Thiên, chư Phật nào bỏ chúng ta. Chúng ta không nên cầu nguyện và không hành. Chúng ta hành tức là cầu nguyện. Hành đến đích tức là cầu nguyện, sửa mình, quân bình, sáng suốt. Đó là chơn nguyện tiến thân, học hỏi vô cùng.

Cho nên, ngày hôm nay tôi đã đến đây, nhưng hàng ngày, hàng đêm vẫn tham thiền đưa phần thanh quang đến thăm các bạn. Rồi đây, chúng ta sẽ có dịp gặp nhau vào ngày thứ bảy, chủ nhật tới đây. Từ đó, sẽ vui bàn bạc với nhau, tìm hiểu sâu hơn về con người, tình thương và đạo đức. Các bạn sẽ được tận mặt nhìn lại tôi sau những ngày dưỡng sức, thì các bạn sẽ vui hơn và thấy rõ những gì tôi đã hành được và cố gắng trau dồi cùng các bạn, để mong rằng các bạn thấy rõ nhiệm vụ của các bạn. Và từ đây về sau, mọi người phải lo tự tu, tự tiến, và lập lại tâm thức của chính mình, thấy rõ sự sai lầm của mình, mới có cơ hội sửa. Chớ đừng cho chúng ta là đúng, đừng cho chúng ta là đắc, mà đặt chúng ta vào trong tình trạng học hỏi mà thăng hoa thì các bạn không bao giờ bị thoái bỏ. Mà nếu các bạn đặt các bạn vào trong cái tình thế hơn

thua của đời, thì các bạn là một phần hồn bị
đắm chìm tại thế mà thôi!

Cho nên, kỳ này tôi qua đây, tuy rằng gặp các
bạn thì giờ ít, nhưng rất hữu ích là chúng ta có
cơ hội đồng xây dựng trong ý niệm tự thức và
tự tu. Tôi ước mong rồi đây sẽ có cuộc vui
như chúng ta đã xây dựng tâm thức trong thời
gian ngắn, nhưng mà gạt hái được một phần
thanh nhẹ và tốt đẹp của chơn tâm.

Thành thật cảm ơn sự lưu ý của các bạn./.

LUONG SĨ HẰNG

KHẨU NGHIỆP

Chửi Phật, mắng Trời, khổ đó a!
Chơn tâm giao động, khó thật thà,
Họa vô đơn chí kèm thân nghiệp,
Hướng thượng bình tâm,
tự bước qua.

LUONG SĨ HẰNG
T/V Hai Không, 3-12-88

ROULETTE CÀN KHÔN

Một vòng chuyển chạy tròn tròn,
Càn Khôn chấn động khai vòng nở hoa.
Từ không đến một mới là,
Trong vòng đời đạo chan hòa tình thương.
Số này tiếp tục dựa nương,
Cộng đồng 36 tạo đường thức tâm.
Trong lòng đèn đỏ thì thăm,
Đi đi lại lại chuyển âm dương hòa.
Tự mình cảm thức thật thà,
Số nào số nấy chan hòa tình thương.
Đặt vào bảo vệ như gương,
Màu nào sắc nấy, yêu thương vô cùng.
Xoay đi, xoay lại lại trùng,
Số nào cũng vậy vô cùng quý thương.
Trúng thời mất sáng như gương,
Thua thì nguyện sửa, nguyện nương theo hình.
Đặt đi đặt lại xét mình,
Tâm còn nóng nảy khó rình được chi.
Cảm minh thực chất dự thi,
Bài nào cũng khó, cũng đi đến cùng.
Tự mình thức giác một vùng,
Bộ đầu sẵn có tự lòng tiến lên.
Cảm thông thiên địa vững bền,
Qui y chơn giác đạt nền hư không.
Chẳng còn chờ đợi ước mong,
Vào không ra có một vòng thức tâm.
Càn Khôn vũ trụ khai tâm,
Thân hồn chấn động siêu âm đạt hòa.
Hồn bi roulette thiết tha,
Nhấn người cố chấp tự hòa tiến lên.
Trong không sẵn có đạo nền,
Trở về chơn giác, tự quên thế tình.
Đi đi lại lại một mình,
Tự mình gánh vác hành trình Cha ban.
Vui hành khai triển tự bàn,
Qui về một mối, cảm an cảm hòa./.

LUONG SĨ HẰNG
Montreal, 26-7-88

BẠC THANG NHỊP ĐỘ

Một bước chơn di bình nhịp độ
Văn Trung kiến thiết ý thông đờ
Độ đời thức giác hãnh chơn thức
Nguyên niệm hãnh trình rõ nam mô

THUẬN KIẾU

Công của thực hãnh đờ chúng sanh
Văn Trung thực hiện đã hoãn thành
Thuận kiếu đưa rước người qua lại
Tâm đạo bền lâu tự đạt thanh

THANH THOÁT

Nhịp nhịp thanh thanh tự tiến nhanh
Tâm thần an lạc pháp phần hãnh
Đường đi vô tận chơn hơn tiến
Thanh thoát góp phần xét xét phần

VUI VUI

Vui vui thanh nhẹ nhịp thanh hòa
Bước bước thanh thanh thực thực ra
Điện giới phần minh đường trí đạo
Vui hãnh thanh nhẹ rõ chơn tã

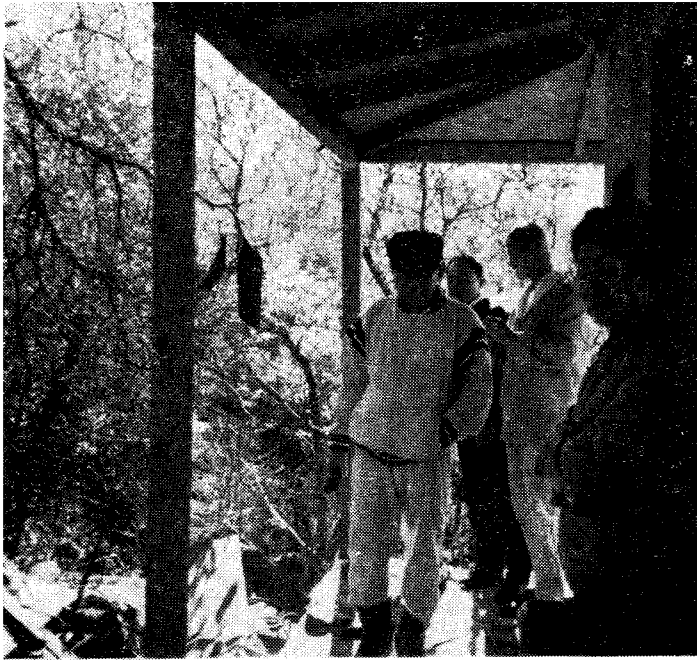
THUẬN TĨNH

Thuận tĩnh khai mở trí an qua
Nhịp nhịp cầu thang rất mãn mã
Tâm đạo Văn Trung đã kiến thiết
Chung hãnh tại thế niệm di đã

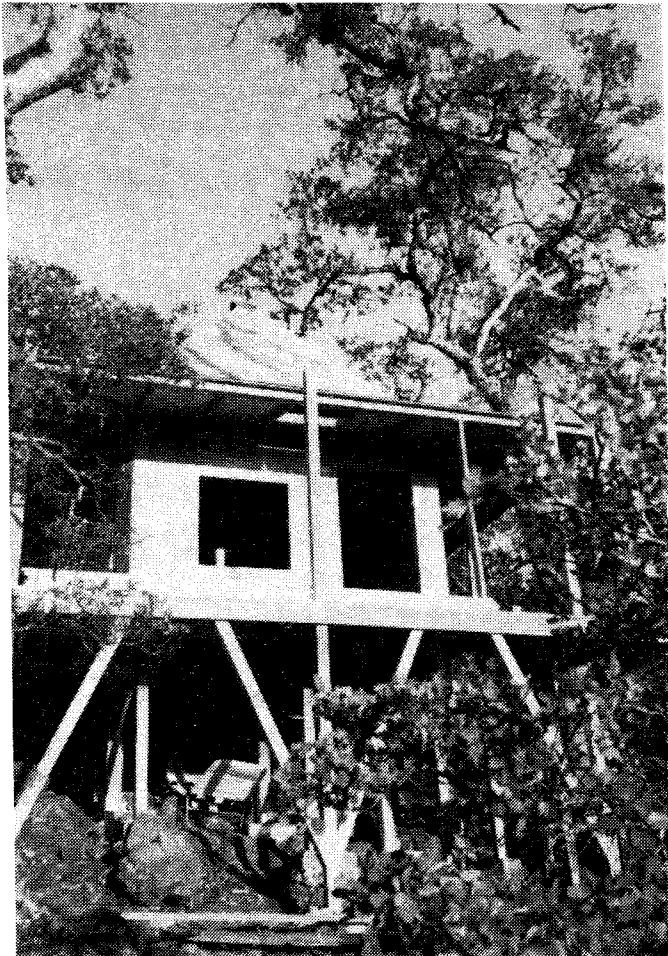
Hai không, ngày 30/11/88



Đây là những bậc thang trên con đường niệm hãnh tại T/V Hai Không. Bậc thang được làm bằng gỗ, sơn màu đỏ, thành gỗ sơn màu trắng. Con đường niệm hãnh xinh xắn này do anh Phạm Văn Trung, một b/d San Jose, phát tâm tự xây cất lấy.



Thầy Tám và các b/d đang thăm cốc Cha Nhân Hòa, tại T/V Không ngày 26-11-88



Đây là cốc của Cha Nhân Hòa tại T/V Hai Không, đang được bàn tay khéo léo của tu sinh Hiệp cố gắng hoàn tất. Cốc Cha được xây trên một vùng đất cao, nhìn xuống núi đồi trùng điệp phía xa.

CỐC TÌNH THƯƠNG

Cốc TÌNH THƯƠNG vươn mình tịnh vắng,
 Hoa tình thương nở thắm vạn hương,
 Suối tình thương reo vui nhạc thắm,
 Thông tình thương điểm ảo ngát hương.

Nghe đâu đây chim rừng ca hót,
 Huyền diệu láng láng, điệp khúc rừng xanh.
 Dưới chân đồi,
 Thung lũng vàng muôn trùng bát ngát,
 Rừng núi chập chùng...tắm mát vạn thanh...

Cốc TÌNH THƯƠNG quang lâm CHA ngự,
 Tâm tình thương ước lệ thương con,
 Vẽ nét đẹp tô NHẪN HÒA trang sử,
 Trời tình thương ngồi sáng vạn non.

Đại Linh Quang CHA thương CHA khổ,
 Tiểu Linh Quang con khóc con than,
 Nhìn cốc CHA tâm con dịu mở,
 Đón tình thương, ân phước CHA ban.

Cốc TỊNH THANH THẦY thương THẦY khổ,
 Suối kiếp đời bương bả dặm xa,
 Chỉ mong con niềm vui nhẹ mở,
 Gắng quay về quê cũ Đại La.

Cốc TÌNH THƯƠNG thái hòa ban rãi,
 Mây tình thương thanh ngã linh quang,
 Thềm Vô Vi mở ngõ thiên đàng,
 Oroville tình thương muôn thuở dư vang...

Kim Hương
 San Francisco



VO VI FRIENDSHIP ASSOCIATION

HỘI ÁI HỮU VÔ VI HOA KỲ

P.O. Box 2522, Garden Grove, CA 92642

NON-PROFIT ORGANIZATION — CORPORATE NO. 1060367

THÔNG BÁO

v/v Sinh hoạt thiên chung tại T/V Vĩ Kiên
trong ba ngày đầu năm Dương Lịch 1989.

Kính thưa quý bạn đạo,

Nhân dịp đầu năm Dương Lịch 1989, Thầy Tám có giảng ba cuốn băng Xuân đặc biệt để cho tất cả bạn đạo trên thế giới có dịp cùng nhau quy tụ về các Thiên Viện, các Thiên Đường, các Trung Tâm để sinh hoạt thiên chung vào ba ngày sau đây: thứ bảy 31-12-1988, chủ nhật 1-1-1989, và thứ hai 2-1-1989.

Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ kính mời các bạn đạo đến Thiên Viện Vĩ Kiên, để cùng cảm khấu, thanh tịnh thiên chung vào ba ngày nói trên.

Sau đây là chương trình sinh hoạt mỗi ngày:

- | | |
|---------------------------------|----------------------------------|
| - 7 giờ sáng : thiên chung. | - 5 giờ chiều : thờ chiếu minh. |
| - 9 giờ sáng : dùng điểm tâm. | - 6 giờ chiều : ăn tối. |
| - 11 giờ sáng : thờ chiếu minh. | - 8:00 - 9:00 : trao đổi tu học. |
| - 12 giờ trưa : thiên chung. | - 10 giờ tối : nghỉ tối. |
| - 1:30 trưa : ăn trưa. | - 12 giờ khuya : thiên chung. |
| - 3 giờ chiều : thiên hành. | |

Chương trình ba ngày "SỐNG CHUNG HÒA BÌNH" này sẽ chấm dứt vào chiều ngày thứ hai 2-1-89, sau buổi thiên chung vào lúc 12 giờ trưa.

Chi phí tượng trưng cho mỗi người là 5 mỹ kim một ngày.

Các bạn đạo muốn tham dự chương trình sinh hoạt trên, xin liên lạc về số điện thoại sau đây:

- Anh chị Trần Văn Đức (714) 895-6090
- Anh Bùi Toán (714) 554-5648
- Anh Vũ Văn Khoa (714) 891-6761

Các bạn đạo cần phương tiện di chuyển, xin tập trung tại nhà in Vô Vi vào lúc 7 giờ sáng thứ bảy 31-12-88.

Kính mời các bạn đạo tham dự đông đủ vào ba ngày "SỐNG CHUNG HÒA BÌNH" trên, để tạo một sự cộng hưởng thanh nhẹ, cùng sống hòa ái, tương thân trong tình huynh đệ, tử muội một nhà.

Kính chúc các bạn đạo thân tâm thường lạc, và hưởng một năm mới thanh khang, tinh tấn.

Kính thư
T.M. HAHVV Hoa Kỳ
Hội Trưởng

BuToan

Bùi Toán

Bài phóng sự nhân dịp giỗ Đức Ông Tư. tại Dallas - Forth Worth, Texas

Trần Thị Hải

Sáng 23 tháng 10 năm 1988 mát mẻ của tiết thu, vạn vật tung bừng rực rỡ trong ánh nắng dịu dàng. Bầu trời êm đềm như đang cùng tôi nhớ đến Đức Ông Tư, người đã sáng lập ra Pháp Lý Vô Vi cho chúng ta ngày nay.

Các bạn đạo tại Dallas và Forthworth đã cùng nhau đến thiên chung tại Thiên Đường của anh chị Lê Quang Bình, đồng hướng tâm đến Đức Ông Tư. Bàn thờ kiếng Vô Vi sáng rỡ ánh đèn nến lung linh. Những đĩa trái cây ngũ quả, những chậu hoa cúc trắng muốt, tinh khiết, như cùng chúng tôi kính cẩn dâng lên Đức Ông Tư một tấm lòng chân thành. Buổi thiên rất thanh nhẹ trong lời dạy của Đức Ông, Đức Thầy. Tôi như được gột bỏ một lớp bụi trần, tâm hồn lâng lâng sáng khoái.

Sau buổi thiên chung, các bạn đạo đã chụp chung hình kỷ niệm trước kiếng Vô Vi. Các anh chị đã thay phiên nhau làm tiếp bài thơ của anh Lợi với đề tài "Hôm nay ngày giỗ Tổ". Ai không có thi hứng thì khuyến khích người khác làm thơ hoặc cổ võ. Cảnh mè khen mè dài đuôi này đem lại nhiều tiếng cười vui vẻ.

Anh Hàng Lợi đã bắt đầu với tám câu:

"Hôm nay ngày giỗ Tổ,
Công lao tạo đường về,
Vô Vi đường ngắn nhất,
Dạy đàn con u mê.

Hôm nay ngày giỗ Tổ,
Bạn đạo réo gọi về,
Vui niềm vui xum họp,
Vui niềm vui thương yêu."

Anh Trần Minh Tiếp tiếp theo:

"Hôm nay ngày giỗ Tổ,
Bạn đạo thiên hướng tâm,
Về người đã khai đường,
Cho đàn con hậu tiến."

Chị Lưu thị Hạnh ngâm thêm:

"Hôm nay ngày giỗ Tổ,
Bạn đạo tụ nhau về,
Nhớ ơn người khai sáng,
Dắt dìu chúng sanh tu."

Anh Nguyễn Văn Dật e dè ngâm tiếp:

"Hôm nay ngày giỗ Tổ,
Nhớ lại công Tổ Sư,
Bao năm trường khó nhọc,
Khai sáng Đạo cứu đời."

Chị Hạnh thi hứng dồi dào tiếp luôn:

"Hôm nay ngày giỗ Tổ,
Tại Thiên Đường Song Bình,
Chúng con cùng chung hưởng,
Thanh điển của Đức Ông."

Thanh điển tràn đầy, thi hứng lên cao, anh Tiếp cất giọng:

"Hôm nay ngày giỗ Tổ,
Khung cảnh rất vui vầy,
Điển quang tràn khắp chốn,
Ngài đã ban hồng ân."

Dưới ánh mắt chờ đợi của chị Bình, anh Lê Quang Bình tùm tùm cười duyên và đọc:

"Hôm nay ngày giỗ Tổ,
Bạn đạo đang quây quần,
Nguyên một lòng tinh tấn,

Mong đèn đáp nghĩa ân."

Xin các bạn đạo bốn phương đại xá cho, nếu những câu thơ trên không được đúng niêm luật. Làm thơ cho vui thôi, có phải là Hội Tao Đàn đâu! Vả lại, các thi sĩ đã được chị Bình khoản đãi một bữa tiệc quá ngon miệng, quá no nê, nên thơ có dở là lỗi của.....chị Bình!

NHÂN NGÀY GIỖ TỔ

Tâm hương bằng bạc gửi thu phong,
Xin Đấng Tổ Sư chứng tâm lòng,
Đệ huynh tử muội đồng tâm tưởng,
Tạc dạ ghi lòng, nguyện ước mong.

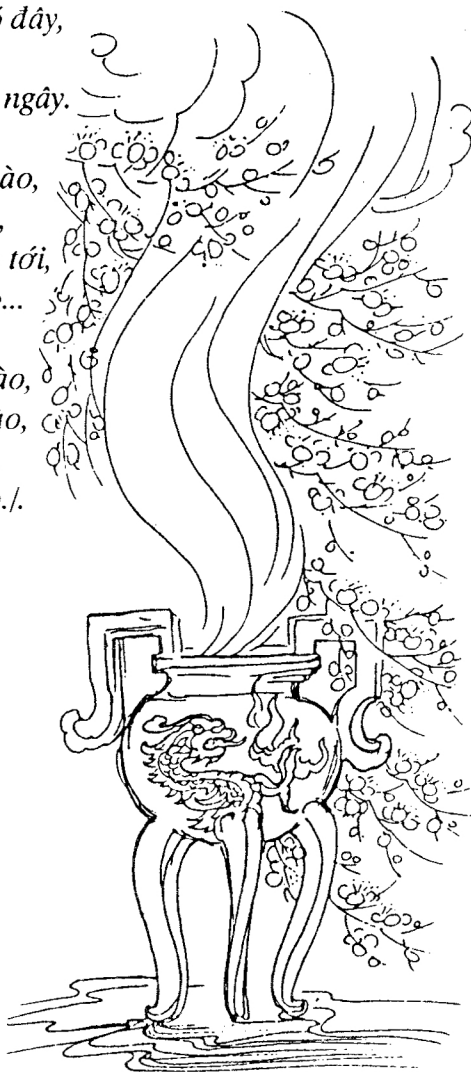
Ước mong đèn đáp công Thầy dạy,
Mấy chục năm trường khắp đó đây,
Lê lét thân già bao khó nhọc,
Đàn con chưa "Thức" vẫn còn ngây.

Còn ngây khờ dại đến chừng nào,
Đại Hội Long Hoa rất khó vào,
Thức tỉnh đồng hành mau tiến tới,
Thầy Cha hoan hỉ, dạ nao nao...

Nao nao sung sướng lệ tuôn trào,
"Hai Không" quyết trí tiến tu vào,
Bảng hổ đề danh vàng chói lọi,
Rạng rỡ đồng môn toại ước ao./.

Liên Hoa Ngô

Mountain View, California



KỶ NIỆM NGÀY GIỖ TỔ

Hôm nay ngày giỗ Tổ,
Sáng lập Pháp Vô Vi,
Dù chúng sanh nhân loại,
Mau trở lại kịp kỳ.

Hôm nay ngày giỗ Tổ,
Bạn đạo tụ nhau về,
Tưởng niệm người quá cố,
Đã bao năm về quê.

Hôm nay ngày giỗ Tổ,
Chúng con đồng kính cẩn,
Dâng nén hương nhớ Ngài,
Đã cách xa trần ai.

Hôm nay ngày giỗ Tổ,
Chúng con ngồi tịnh thiên,
Nghe lời Ngài chỉ dạy,
Ráng hành cho thật siêng.

Hôm nay ngày giỗ Tổ,
Chúng con nguyện một lòng,
Lo tu hành tinh tấn,
Như Thầy Cha ước mong.

Hôm nay ngày giỗ Tổ,
Bạn đạo khắp năm châu,
Hưởng được nhiều thanh điện,
Của Ngài đã ban ân.

Hôm nay ngày giỗ Tổ,
Xin Ngài độ Thầy Cha,
Được bình an sức khỏe,
Đem con về Đại La./.

Hạnh Lưu
Dallas, Texas
21-10-88

Sinh hoạt tại Thiên Đường Thanh Hòa.



Thanh-Hòa

Kể từ ngày khai trương Thiên Đường Thanh Hòa tại San Diego, chúng tôi không thấy bóng dáng của một người nhỏ nhắn, rất vui vẻ và thật thà, đó là bạn đạo Thanh. Hôm nay, không biết ngọn gió nào đã đưa anh đến thăm Thiên Đường chúng tôi, thật là duyên kỳ ngộ.

Anh đã chia sẻ kinh nghiệm đời sống của anh, để chúng tôi cùng học hỏi, nhất là anh đã linh nghiệm được sáu chữ "Nam Mô A Di Đà Phật" thật là nhiệm màu. Anh còn cho biết cũng nhờ niệm Lục Tự Di Đà mà anh đã tránh được rất nhiều tai nạn. Anh còn chia sẻ sự linh cảm của sáu chữ đó bằng cách nếu khi niệm Phật mà mình thành tâm đem sự tha thứ và thương yêu đến cho người mình muốn cứu thì mình sẽ hóa giải được đối phương muốn hại mình. Thật là một bài học quý giá cho chúng tôi, ai nấy đều phấn khởi và vững niềm tin vì như Thầy đã nói: "Cứ nắm Lục Tự Di Đà sẽ thông qua được ba cõi Thiên, Địa, Nhân."

Đồng thời anh cũng đã học được ở các bạn đạo cách thở Pháp Luân Thường Chuyển. Bởi vì như anh nói trước đây anh học của các đàn anh nói phải hít cho mạnh và ép cho mạnh thì mới công hiệu. Nhưng điều đó không đúng, vì như Thầy đã dạy: "Dùng ý chuyển chứ không dùng sức." Nếu dùng sức là luyện nội công chứ không phải khử trừ lưu thanh, phải thở cho thoải mái tùy theo hơi thở của mỗi người. Anh đã không ngần ngại thực tập liền, và anh đã thấy kết quả ngay. Chúng tôi rất vui mừng vì anh đã cởi mở và kể từ nay, anh sẽ đến Thiên Đường để cùng thiền chung, cùng học hỏi. Và chúng tôi cũng có tiết mục kiểm soát

công phu hàng tuần để giúp đỡ nhau cùng hành đúng, cùng tiến chung. Anh đã chia tay với chúng tôi vào lúc 10:30 tối trong niềm lưu luyến, hăng say và vui vẻ./.

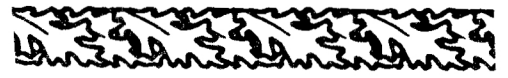
Thơ

LÒNG GIAO CẢM

Hàng đêm sắp đến giờ thiền định,
Lòng lâng lâng, thanh nhẹ lạ thường,
Có bạn đạo sửa pháp dạy khuyên,
Cứ lo tu, đừng lo chen lấn,
Mới nghe qua lòng phát nản rồi,
Trình độ bao xa mà phẫn ân Sư!
Ân Sư đã dạy ta giáo lý,
Pháp đã sẵn sao ta không giữ?
Tự động loạn trở về thanh nhẹ,
Bệnh tật nhiều, nay khỏe mạnh vui,
Quyết công phu, trí chớ nản lòng,
Tâm nhất trí có ngày thành đạt,
Nếu không tu, uống một kiếp người,
Phát huệ tâm nhờ nhiều khóa học,
Ta nhất trí không hề sửa pháp,
Sai một ly đi một dặm đường,
Sự thiền chung cởi mở tâm hồn,
Khôi Vô Vi càng thêm rộng lớn,
Khuyên bạn đó sớm dặng hồi tâm,
Đã nhận ra đâu là chân, giả,
Lòng từ bi Thầy Cha xây dựng,
Quyết tâm theo, giữ pháp cho tròn./.

Nguyễn Hiền

Orlando, Florida



Câu hỏi : Lục Khánh (Alhambra, CA) và
Trần Thái (Oakland, Ca)

Trả lời : Vân Khanh.

1) Hỏi: Tôi thấy một tấm lịch có in giờ tý là từ 11 giờ khuya đến 1 giờ sáng. Trong lúc đó, trong cuốn Vấn Đạo, một bạn đạo hỏi giờ chánh tý là giờ nào, vì ở Bắc Mỹ, mùa Đông và mùa Hè cách nhau một giờ, thì Thầy Tám trả lời là một giờ, hai giờ, ba giờ sáng đều là giờ chánh tý. Như vậy Thầy nói đúng, lịch in sai?

Đáp: Theo tôi nghĩ, Thầy nói đúng và lịch cũng đúng luôn!

Nếu xét những câu Thầy trả lời tại sao phải thiên giờ Tý, chúng ta thấy có những lý do sau:

- Ban ngày bận rộn lo lắng việc làm ăn.
- Ban đêm thực phẩm được giải hết nên nhẹ hơn.
- Giờ Tý là giờ ly tâm, phần hồn xuất ra dễ hơn.
- Giờ Tý đem lại sự thông minh cho con người và dễ trụ tâm.

Đồng thời Thầy cũng nói: Nghiệp nhẹ thì cả ngày tu cũng được. Trong giờ làm việc mà mình ý thức được nguyên lý Nam Mô A Di Đà Phật để mình dẫn giải thì mình cũng có thể lập hạnh trong lúc làm việc.

Trong ngày mình thiên ngoài giờ chánh tý cũng không sao, ăn thua cái tâm và cái ý chí của mình thôi.

Như vậy những yếu tố giúp chúng ta ngồi thiên nhẹ, không phải chỉ là giờ chánh tý mà thêm những điểm: bụng trống, tâm không động loạn vì việc đời và ý chí quyết tâm tu. Do đó, nếu ban đêm dậy không đúng giờ, có xê

xích một, hai tiếng, chúng ta cũng nhất quyết ngồi thiên nghiêm chỉnh, thì dù không phải giờ tý, việc tu cũng tiến. Còn nếu ngủ quên đến hai, ba giờ sáng, rồi lấy cố không phải giờ tốt, ngủ luôn mai thiên, cứ hện lần để rồi mất luôn ý chí tu hành thì có giờ tốt cũng như không.

Tóm lại, lịch tính ngày giờ theo sự vận chuyển của trái đất. Chúng ta ở đâu thì theo giờ ở đó, để có sự biết tương đối về thời gian. Còn việc tu quan trọng là ý chí. Tập thức dậy đúng 12 giờ đêm để dạy dỗ bản thể, làm chủ được mình, không bị sự làm biếng của lục căn lôi kéo, dần dần toàn thân được thanh nhẹ, bộ đầu thông suốt, ra vô để dãi thì giờ nào cũng là giờ chánh tý.

2) Hỏi: Thiên định có phải là một hình thức ngủ ngồi hay không?

Đáp: Thiên định là một hình thức ngủ ngồi, nhưng trong cái ngủ mê quên đi thể xác vẫn có cái tỉnh của phần hồn và nhờ tỉnh nên mới minh, tâm lúc đó rất thanh tịnh và sáng suốt để học Đạo tiến hóa. Còn khi dựa lưng để ngủ ngồi sau khi xả thiên, cũng giúp thể xác nghỉ ngơi, luồng điện lên thẳng nhưng không sáng suốt như khi thiên, đôi lúc vẫn mơ thấy lung tung, tuy nhiên vía cũng minh mẫn hơn khi ngủ nằm.

3) Hỏi: Trong cuốn Thượng Đế Giảng Chơn Lý, Kim Thân Cha có khuyên mỗi ngày nên dành ra ít nhất hai tiếng đồng hồ để công phu thiên định vì "nhờ những giây phút này mà hệ thống thần kinh con người được nghỉ ngơi, mọi cơ năng đều được vỗ về, được tiếp trợ do sự đem dưỡng khí vào bản thể qua phép vận hơi thở". Không hiểu câu "đem dưỡng khí vào bản thể qua phép vận hơi thở" nói trên là chỉ

riêng về khi làm pháp luân mà thôi hay là chỉ trọn thời gian công phu?

Đáp: Trong phần trả lời hai câu 50, 51, Kim Thân Cha đã nêu lên sự quan trọng của những pháp môn luyện đạo, biết dụng pháp luân đem thanh khí điển của Trời Đất vào thanh lọc nội tạng để gom khí ngũ hành, nghịch chuyển tinh đi lên, hiệp với ngưng thần để quy Tam Bửu. Những pháp luyện đan này có hiệu quả nhanh hơn cách định trí, quán tưởng hay chú tâm vào công việc. Do đó, câu nói trên, Ngài muốn nhấn mạnh đến lợi ích của phép vận hơi thở. Với pháp tu Vô Vi, tất cả những động tác khi công phu đều quan trọng và có tác dụng liên đới giúp " hệ thống thần kinh được nghỉ ngơi, mọi cơ năng được vỗ về". Nếu chúng ta làm đúng đắn từng giai đoạn một với tất cả lòng thành quyết tâm giải thoát, không làm qua loa lấy lệ bất cứ giai đoạn nào. Khi niệm, chúng ta gom ý hướng thượng là bước đầu để thần kinh được nghỉ ngơi, không còn nghĩ đến thế sự. Qua giai đoạn soi hồn giúp làm thông bộ đầu, đôi khi tư tưởng còn lan man, nhưng cố gắng thực hành đều đặn, tới lúc quên hai cánh tay, nhờ bộ đầu được mở, điển lực rút lên mạnh thì mọi tư tưởng vọng động sẽ không còn. Nhờ soi hồn, bộ đầu đã thông nhẹ được một phần, thì khi thở pháp luân, thanh khí điển sẽ được tiếp ứng nhiều hơn để giúp thanh lọc ngũ tạng. (Tu lâu sẽ thấy thở bằng đỉnh đầu rất nhẹ và phát sáng) Nhờ thực hành ba giai đoạn trên một cách đúng đắn, tới phần định thần, cơ thể mới được nghỉ ngơi thực sự và chơn thức được sáng suốt thêm.

Tóm lại, khi tìm Pháp tu, chúng ta nên nghiên cứu kỹ lưỡng và khi đã chọn một Pháp thì nên thực hành cho đúng thứ tự đầy đủ, như người truyền pháp đã thành công chỉ dạy, không nên vá víu pháp này một tí, pháp kia một tí, theo kiểu "lấy râu ông nọ cắm cằm bà kia" như một số người đã làm, lỡ bị "tẩu hỏa nhập ma" thì tự hại mình, không trách ai

được.

4) Hỏi: Đức Kim Thân có nhấn nhủ với các bạn thích tìm thiên trong sách vở rằng : "Đừng tìm thiên bên ngoài vô ích, sẽ không bao giờ con thấy nó! Hãy quay tìm nó trong con, khi con đã thấy nó, đã đạt được nó rồi thì khi nhìn ra ngoại giới, con sẽ thấy sự hiện diện của nó khắp nơi, con không cần phải đi tìm nó nữa! " Không hiểu chữ "nó" ở đây có nghĩa gì?

Đáp: Bạn hỏi câu này, có lẽ bạn chưa tìm ra nó, và khi bạn chưa được diện kiến với "nó" thì tôi có viết tỉ mỉ thế nào đi nữa, bạn cũng không thể thực sự cảm nhận được, nhưng tôi cũng xin cố gắng theo khả năng của mình, và để thực biết về nó, bạn hãy xem lời khuyên quý báu của Đức Kim Thân như lời khuyên cho chính bạn, để khỏi bị lòng vòng mãi trong văn tự.

Nếu chúng ta phân tích câu văn "Đừng tìm hiểu thiên bên ngoài vô ích, sẽ không bao giờ con thấy nó" thì sẽ thấy chữ "nó" thay thế cho chữ "thiên" . Rốt ráo của việc hành thiên là đạt được trạng thái "Định". Trong sự thanh tịnh, vắng lặng hoàn toàn, không còn chút tư tưởng lan man, toàn thân như rỗng không, chúng ta sẽ có một cái "Biết" rất sáng suốt, đó là "Chơn Thức" (không giống như phàm thức, là cái biết do sự phối hợp của lục căn mà thành, với trạng thái rỗng không của toàn thân là ngũ uẩn đã giai không, không còn sự hiện diện của phàm thức nữa, khi đó chơn thức mới lộ diện).

Đã đạt được trạng thái định, đã chiêm ngưỡng được chơn thức trong lúc thiên, chúng ta còn phải nuôi dưỡng để tăng trưởng trạng thái đó luôn luôn, bằng cách kiên trì công phu niệm Phật và lập hạnh để chủ trì dạy dỗ lục căn. Dần dần trạng thái ổn định trong ta mạnh dần, thì khi nhìn ra bên ngoài, thì sự nhìn, sự biết thực chất của mọi việc cũng được chính xác hơn, do trực giác trong

sáng của phần hồn, không còn bị méo mó bởi suy luận sai lầm, bất ổn định của phàm thức.

Tóm lại, thiên định không thể dùng ngôn từ lý luận mà đạt được, phải dùng Chơn Pháp thực hành để tâm ý được lắng đọng, nhờ đó Phật tánh tức điểm quang của phần Hồn sẽ hiển lộ và sẽ triển miên học hỏi ở mọi nơi, mọi giới trong sự ổn định và sáng suốt.

5) Hỏi: Trong sách "Thượng Đế Giảng Chơn Lý", trả lời một bạn đạo hỏi về Đại Hội Long Hoa, Đức Kim Thân có nói "Đại Hội Long Hoa lần này là kỳ Đại Hội điểm Đạo lần thứ ba của quả cầu 68" Chẳng hiểu Đại Hội Điểm Đạo lần một và lần hai là thời kỳ nào và tại sao gọi địa cầu chúng ta là quả cầu 68?

Đáp: Tôi xin chịu thua về câu hỏi này, vì đang lo tìm hiểu chính mình chưa xong, còn sức đâu để tìm hiểu lịch sử của thiên cơ và quả địa cầu. Không biết đến kỳ điểm đạo sắp tới có qua được không, "théc méc" làm chi đến những chuyện không cần thiết. Mong bạn hiểu cho!

Sau đây là phần trả lời thơ em Trần Thái.

1) Hỏi: Em có mẹ già và một người chị còn ở Việt Nam. Em nhớ mong được gặp lại mẹ, nhưng làm sao về được Việt Nam, mà Thầy thì nói sẽ về được và Việt Nam sẽ là linh địa trong khi cộng sản còn chiếm nước ta?

Đáp: Nhớ lại khi còn ở Việt Nam, chị có dịp đọc nhiều sách rất cũ truyền lại những sấm giảng nói về sự chuyển biến của Việt Nam để thanh lọc, dọn dẹp linh địa, sau này sẽ là trung ương phát triển nền siêu văn minh Tâm Linh và vật chất cho thế giới. Chị có duyên may đọc để biết vậy thôi, và đã thấy nhiều điều xảy ra đúng. Chị luôn tin tưởng ở luật tuần hoàn, có sanh thì có diệt, không mùa Đông nào tồn tại mãi mãi, rồi mùa Xuân tươi đẹp cũng sẽ tới, sớm hay muộn còn tùy theo

cộng nghiệp của con người phải trả theo đúng với luật nhân quả. Chị cũng tin rằng thuận Trời thì còn, nghịch Trời thì mất. Nếu đã gọi Việt Nam là linh địa, thì đất tốt phải mọc hoa thơm. Sau con thanh lọc sẽ chỉ còn lại những người tốt lành, sống đẹp ý Trời, những kẻ ác sẽ được thức tâm hướng thiện hoặc bị đào thải.

2) Hỏi: Hay là cộng sản sẽ bị dẹp hờ chị? Nhưng mà ai dẹp? Thầy hay Cha Nhẫn Hòa có làm phép cho cộng sản sụp đổ được không hờ chị?

Đáp: Chính thể cộng sản sẽ bị dẹp, ai dẹp hay phải tự dẹp, thời gian sắp tới chúng ta sẽ rõ, chị không dám làm thầy bói đoán mò. Còn việc Thầy hay Cha Nhẫn Hòa có làm phép Hò! Biển! để cộng sản té nhào được không, thì chị nghĩ dù có làm được, Thầy và Cha cũng không làm, vì càng tu, càng hiểu Đạo, càng phải giữ đúng luật Trời. Sanh hay diệt cũng phải có ngày, có giờ theo đúng nhân duyên, nghiệp quả. Thầy và Cha chỉ khuyên dạy chúng ta tu sửa để tự tiến hóa cho chính bản thân và đóng góp thanh quang cho vũ trụ. Nếu mỗi người là một ngọn đuốc sáng, thì nhiều ngọn đuốc hợp lại sẽ sớm xóa tan được bóng tối của vô minh ác trược, đem đến sự tiến hóa chung của nhân loại.

3) Hỏi: Nếu Thượng Đế ở trong Kim Thân Cha thì sao Thượng Đế lại để cộng sản giam giữ Kim Thân Cha như vậy? Nghĩ tội quá! Em chán xứ này quá! Em nhớ mẹ, nhớ quê hương, nhưng không biết sẽ về ra sao?

Đáp: Thượng Đế giảng một phần điển quang qua Kim Thân Cha để dạy dỗ và cứu độ chúng sanh trong kỳ chót này, vì vậy thể xác của Kim Thân cũng phải được điều luyện để phù hợp với công việc mà Ngài phải gánh vác. Ngài đã chịu cực khổ để thực hiện Đại Bi, Đại Trí, Đại Dũng, hòa với tánh ý, trình

độ thế gian để dẫn tiến, thức tâm con người. Trong vài băng giảng của Thầy, có những đoạn kể Kim Thân Cha tuy bị giam, ăn rất ít, nhưng vẫn khỏe mạnh, sáng suốt, đã khiến cộng sản ngạc nhiên và tìm hiểu. Có thể đây cũng là một phương cách làm việc của Ngài trong giai đoạn này.

Chị rất thông cảm với nỗi buồn chán của em, nhưng nếu em hiểu rằng hoàn cảnh nào cũng có cái hay của nó, nếu mình biết tận dụng thời gian hiện tại để tu sửa thân tâm, và tìm hiểu, học hỏi những cái hay của xứ người hầu giúp gia đình, quê hương trong tương lai (khi thời cơ thay đổi thuận tiện) thì em sẽ tìm được niềm vui và đạt được nhiều ích lợi hơn là mãi lo buồn vẩn vơ chuyện thế sự. Xin cảm ơn lời chúc của em và mong em sớm tìm được hướng đi đúng, đạt được an vui để phát triển sức sống của tuổi trẻ, chung nhau góp sức xây dựng xã hội tốt đẹp hơn./.

Các bạn đạo muốn đặt câu hỏi đóng góp cho Trang Vui Học, xin gửi về chị Vân Khanh theo địa chỉ sau đây:

Vân Khanh
439 University Ave.
Saint Paul, MN 55103



CHA YÊU

*Trần gian Cha xuống độ tha,
Dù Cha hơi dữ, nhưng mà có duyên.
Cha nào quản ngại ưu phiền,
Hết la dạy dỗ đàn con khù khờ.
Nhiều đứa ngoảnh mặt làm ngơ,
Có biết Cha khổ, thiên cơ nào chờ.*

Cao Tuấn Kiệt
Japan

LTVV 26

GIÁNG SINH HẠNH NGỘ

*CHÚA giáng trần một đêm tuyết phủ,
Xuống trần gian, trần ngập điều linh,
Với tình yêu sáng ngời, bất diệt,
Độ chúng sinh thoát khỏi sông mê.*

*Tám lòng thành, con dâng lên CHÚA,
Hướng về Ngài với trọn tin yêu,
Tâm khắc ghi một ngày Hạnh Ngộ...
Chôn QUÊ xưa, kính lạy CHA YÊU.*

Diệu Hạnh
Giáng Sinh 88



TÂM SỰ GỎI CHA

*Lê chân đến chốn Thiên Đường,
Văn chương thì ít xem thường Vô Vi,
Tới nơi không biết nói chi,
Muốn trao tâm trí cho Cha sửa dùm.
Gặp Cha tôi thấy ngại ngùng,
Cha vì quá trẻ nên lòng lo âu.
Để xem tự sự đến đâu,
Tâm sự học Đạo ai mà trải qua.
Đạo nào cũng có tà ma,
Và người chánh pháp là CHA NHẮN HOÀ.
Học Thầy nhưng phải có Cha,
Hỏi bài Cha dạy, Cha la dài dài.
Vi đời lắm cảnh đắng cay,
Chưa đau, chưa khổ, chưa hề nghĩ tu.
Một khi ôm ấp cái ngu,
Lần mò tự mở, nhưng ngu vẫn còn.
Nghĩ ra nghe bạn chỉ đường,
Đến nơi để gặp Cha Trường chỉ cho.
Chữ bèn chưa có thử qua,
Tu tâm cố học, xin Cha nhận lời.
Thử Cha con mượn bài thơ,
Để Cha dạy dỗ con thơ tuổi già.
Tuổi già còn muốn gặp Cha,
Viết bài tâm sự, xin Cha hiểu dùm./.*

Bé Mười
Paseo, Washington
18-11-88

Gần đây, có một số bạn đạo vì tinh thần không vững, đã bị hoàn cảnh động loạn bên ngoài ảnh hưởng, nên đã có những tư tưởng sai lầm trên đường tu. Dưới đây là một bức thư của cụ Vũ Đình Mẫn trả lời một bạn đạo, và cụ Mẫn cho phép trích đăng bức thư này trên Lá Thư Vô Vi, để các bạn đạo đồng chia sẻ và học hỏi. Ban Biên Tập LTVV xin thành thật cảm tạ sự đóng góp cụ.

Mountain View ngày 1-12-88

Đạo hữu L.N.C. thân mến,

Tôi đã nhận được copy bức thư d/h gửi đi các nơi và cho rằng Thầy Tám và chúng tôi đi sai đường của Tổ Sư Đỗ Thuần Hậu và của Đức Thích Ca cùng KTC.

Sự nhận xét về Đạo thì mỗi người một trình độ, không ai giống ai. Vì vậy, tranh luận về Đạo thì không nên.

Tuy nhiên, tôi chỉ xin nêu ra đây vài điểm để d/h suy nghĩ lại:

1) Mọi Đạo phải tùy thời thế mà mở rộng thêm, chứ không thể gò bó trong một hình thức cứng nhắc của buổi ban đầu.

2) Vì thế, thời Phật Thích Ca, thời cụ Đỗ Thuần Hậu, đâu có Hội Ái Hữu Vô Vi? Sao nay lại thêm ra HAHVV mà chính quý đạo hữu Úc Châu có theo. Như vậy, có phải là chúng ta -trong đó có cả bạn đạo Úc Châu- đã đi sai đường của Tổ Sư Đỗ Thuần Hậu chăng?

3) Trong lá thư vừa qua, đạo hữu có nhắc đến Đức Kim Thân bằng những lời rất kính mến. D/h vừa nhận những lời của Đức Kim Thân là minh triết. Vậy xin d/h đọc lại đoạn Ngài đáp câu hỏi số 4, trong đó Ngài nói: "Rồi đây sẽ còn có nhiều vị được Cha mượn xác tiếp điểm để lo việc. Vì cơ của Cha quá vĩ đại, công việc thật mênh mông, nên Cha phải xuống điểm cho nhiều xác trần, để tiếp với Đức Kim Thân lo cơ Thánh Đức sắp tới..."

Đến ngày đó, d/h cũng sẽ cho rằng các vị được mượn xác tiếp điểm như thế là đồng bóng cả sao? Nếu cho họ là đồng bóng cả, thì d/h vừa mới kính mến Đức Kim Thân xong, d/h lại chê bai Ngài ngay ư? Như thế là đạo hữu tự mâu thuẫn với d/h mất rồi!

4) Cho nên, việc "điểm lên điểm xuống" không phải do Thầy Tám bày ra, không phải là đồng bóng. Nhưng đó là cái định luật của Càn Khôn Vũ Trụ. Định luật ấy gọi là:

"Nhất bốn tán vạn thù.

Vạn thù qui nhất bốn." Tất cả chúng ta là những tiểu hồn, do sự phân thân điểm quang điểm quang của Thượng Đế mà ra. Nhờ sự tu luyện nhiều kiếp, một số trong chúng ta lại trở về Hội Nhập với Thượng Đế, chứ có gì đâu?

Trong giai đoạn này, bạn Trần Văn Trường Hội Nhập trước. Rồi một ngày kia, có thể có các người khác Hội Nhập nữa. Trước năm 2000, ít nhất cũng có hai người nữa Hội Nhập. Sau năm 2000, lại còn một số nữa. Cha Trời đang chờ chúng ta trở về mà!

Vì thế trong cuốn "Tôi tâm đạo 7", Đức Kim Thân mới có bài Huấn Từ kêu gọi các con lo trở về với Thượng Đế bằng bốn câu dưới đây, nghe rất náo nùng:

"Cha chờ mong từng con,
Chờ mong đến mỗi mồn,
Đò chiêu đã tách bến,
Biết về được mấy con? "

Và cuối cùng, cuốn "Tôi tâm đạo 7", có câu

sau đây, mà các bạn đạo Vô Vi khắp nơi cần lưu ý:

"Cha yêu nhớ các con luôn và sẽ có lúc chuyển các con về hội ngộ với Cha dưới cõi hồng trần khi thuận tiện."

"Về hội ngộ với Cha dưới cõi hồng trần" không phải là về VN để gặp Đức Kim Thân. Nhưng đó là về Hội Nhập với Thượng Đế, mà còn mang xác phàm ở cõi trần này, để mở mang đạo pháp.

Đôi lời chân thành ước mong đ/h suy nghĩ lại. Chúc đ/h thân tâm an lạc.

Thân mến

Vũ Đình Mão



CÙNG CHUNG TU TẬP

Đệ huynh, tỉ muội ở gần xa,
Hội ngộ về đây chung một nhà,
Kẻ trước vui bày cách học đạo,
Người sau mừng niệm A Di Đà,
Quây quần ngày tịnh nghe băng giảng,
Sum họp đêm thiền để độ tha,
Nguyện hứa lời thề tinh tấn tập,
Quê xưa chốn cũ trở về nhà.

Nguyễn Đức Hạnh
Tây Đức

ƠN THẦY

Trải qua bao kiếp khổ tâm,
Nhờ Thầy chuyển hóa cơ tầng dựng xây.
Học đâu hơn ở thân này,
Sớm hôm tu sửa cho Thầy được vui.

Minh Tâm
Japan

HƯƠNG ĐIỂN

Điển tâm hòa cảm với bạn HIỀN,
Tham thiền nhập định đạt bình YÊN,
Huynh tử đệ vui đồng niệm PHẬT,
Vô Vi pháp báu ngộ lưu TRUYỀN.

HIỀN tử đồng tâm dũng chí Thiên,
YÊN chí tiêu dao rõ thiện Duyên,
PHẬT thiên ân độ đồng hưởng Phước,
TRUYỀN giảng thương yêu thế giới Hiền.

(Họa bài thơ "Hương điển"
của tử Xuân Hồng)

Xuân Truyền
Japan

TÁM TÁM (II)

Tám-bảy ra đi, Tám Tám về,
Chu kỳ nhật nguyệt đã trọn kè,
Ô Hê! Ta mong Thầy trở lại,
Bạn đạo Ca-Li thấp thỏm ghé.
Meo-Buột, Pa-ri, Van-cu-vơ,
Tếch-xát, Đì-xi, Flo-ri-da,
Ca-Li vọng động làm Thầy nản,
Muốn bỏ ra đi, chẳng muốn về.

Vĩ Kiên hui quạnh lúc Đông về,
Thông già ủ dột thảm buồn tê,
Hoa cỏ héo tan trong tuyết lạnh,
Trông đợi Càn Khôn sớm trở về.
Địa Tạng ngàn xưa còn tận độ,
Quán Âm muôn thuở vẫn mãi yêu,
Cuộc đời Thầy đã dâng hiến trọn,
Thương tiễn Tám đi, mong Tám về.!

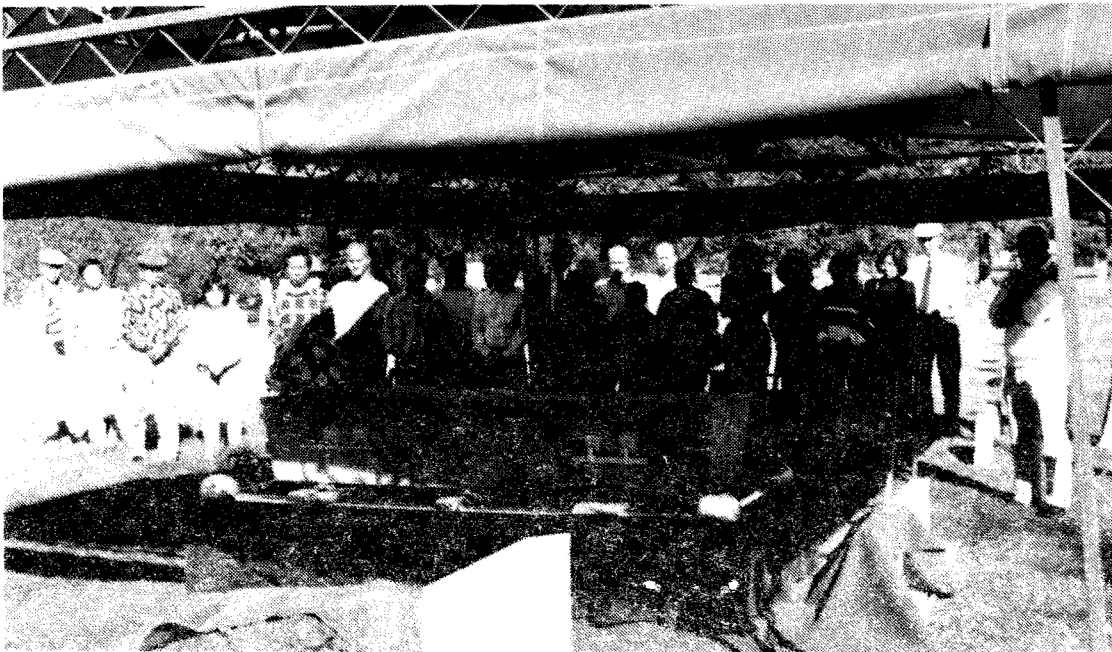
Hồ Huệ
Rosemead, California, 11/88

TIN VỀ MỘT B/Đ TỪ TRẦN.

HAHVV Hoa Kỳ vô cùng thương tiếc báo tin anh Lý Vĩnh Minh đã từ trần ngày 10-10-88 tại Oroville. HAHVV Bắc California phối hợp với các b/đ địa phương đã làm lễ an táng anh Minh rất chu đáo (gia đình anh Minh còn ở Việt Nam). Hình ảnh lễ an táng và những lá thư tuyệt mệnh của anh Minh gửi cho Thầy và các bạn đạo, đã được Thầy cho phép đăng trong số báo này. Xin các b/đ thiên hướng tâm, cầu nguyện cho linh hồn anh Minh sớm được siêu thoát.



Đây là nơi an nghỉ cuối cùng của anh Minh. Hình chụp trước giờ hạ huyệt.



Các bạn đạo San Jose và vùng phụ cận đang đứng mặc niệm trước quan tài của anh Lý Vĩnh Minh, trước giờ hạ huyệt.

Dưới đây là bức thư tuyệt mạng của anh Minh gửi cho Thầy.

Thầy thưa Đức Thầy

Thầy thưa quý bạn đạo khắp năm châu
 Tôi một thanh niên trẻ tuổi mới lần lần ý
 thức đạo Phật hình hòi là bất diệt nhậy chư đản
 way tôi chừa làm chừa đườn Vì ích nước lợi
 dân, tôi có nguyện tử Vì ĐẠC" vẫn tôi quyết
 định hiến dâng thân xác này để cầu nguyện
 cho đồng bào VN người người đều Thái Tâm
 niệm Phật, nên tôi làm gì sai trái trong
 quá khứ trong hiện tại kiếp trước kiếp tiếp liền
 mong các vị anh^h lượng tôi bị thua thiệt cho
 tôi, hy vọng nếu tôi đi về đâu đây lại nhậy
 hưởng đả quý vị đi về đâu đây lại nhậy
 gì tôi đã gây ra, cũng là để đời đời
 công chừa lợi vậy. D

Thầy thưa Thầy như em Thầy dạy đạo
 con
 con này năm qua con không biết làm gì

Thầy thưa em Thầy

Sau khi em bỏ xác này, nếu em có dịp
 được làm người, con sẽ về theo Thầy, Hạng
 tử Bị em Thầy và tiếp tục con đứng ở cửa
 Thầy đi và đang đi. Con cầu mong bề trên
 tăng Cha Trời Mẹ Đất cho con kiếp sau
 có Tài làm người con chi^h xin được TIẾP
 TỤC TU và với tiếp những gì mà em con
 đang còn đi đang khi em đã với bề
 trên.

Thầy thưa em Thầy
 3 lòng, và 3 lòng con kính dâng lên Cha
 Trời Mẹ đất cũng khắp vũ trụ phảng chư
 Phật chúng mình cho để từ

Nam MC A DI DA PHAT
 VAN CAT THAI BINH

Dưới đây là bức thư tuyệt mạng của anh Minh

gửi cho thân nhân ở Việt Nam.

Pà, xa cách các em cháu kind men.

Kind thừ bà con cố bài đa gần

G. hĩa Pà, xa cách, ông bà, Cũn huyện Thát
 Cờ, có lẽ con viết bức thư này là bức thư
 cuối cùng trong cuộc đời của con, mai đây
 con sẽ bỏ xác này đi rồi con nguyện cho đồng
 bào VN người người đều thừ tâm yên phật
 thiên hậu một ánh sáng ra toàn địa cầu, đến
 lại cuộc sống hòa bình hạnh phúc cho quốc gia
 cái này thừ hương 1000 năm thừ bình như
 Thấy thừ nhai ở đình là san này kind
 thừ Pà, sách cũn thừ tở, công ơn muôn
 nghìn san thừ con chừ, đên đóp, sung rầy
 kíp san có đij con & đóp lờ, v. con
 đờ nguyên Tở v. ĐAO nưn con & con ngừn ngừn
 cái chừ nưn mong sao tởi ngừn của con
 đừ thừ tởm là con nưn ngừn lờn rờ.
 Chờ đên đóp con tâm đừng bút, một
 lần nữa xin Pà sách các em cháu Bà con
 Cũn huyện thừ tởi nưn nưn con 3 đảy con
 đảy trứn bức thư này như đờ đừn Cũn huyện
 thừ tởi đờ bà Cha mẹ (đây)

kind bài

Ly - Minh - chết

TB: Mong rằng các em cháu cố gắng nưn phật, đờ nưn & phừ
 lòng anh, và phừ sin TAM Sứ Tởi đờ đờ đờ
 nưn nưn đờng là em cháu của anh.

NAM NGOC HANG THƯƠNG ĐỀ VỐ CỤC
 ĐẠI HIEN TON (3 lần)
 NAM MÓ ĐIỀU TRÌ KIM MẦU VỐ CỤC
 ĐẠI TỬ TON (3 lần)

kind bài

Ly Việt Minh

thừ thừ cùng các bạn đờ san đờ, nưn &
 có gì trở ngừn, tởi chừ xin đừn chừn đờ
 hoặc hừn có đờ đờ Chừn vừn, đờ canh
 đờ sin là đờ rờ đờ thừn thừn đờ đờ
 quí bác, anh, chừ cho con đừn đờn ngừn

kind bài

Ly Việt Minh

Trước khi có ý định tự sát, A. Minh đã tuyệt thực và tịnh khẩu hơn sáu tuần lễ.
Bạn đạo tại San Jose đã lo lắng và khuyên nhủ, và A. Minh đã viết Tờ Xác
Nhận dưới đây:

Tờ Xác nhận

Tôi: Lý Vĩnh Minh, là tu sinh tại T/V 00, xin xác

nhận: Tôi tự nguyện Nhịn ăn để thanh lọc và trị bệnh, nếu

có điều gì xảy ra, tôi hoàn toàn chịu trách nhiệm,

Không liên can gì đến Hội và Pháp lý.

Làm tại T/V 00 Oct, 1988

Ngay Kinh

Danh sách các cơ quan chính quyền tại địa phương
lo việc điều tra và hoàn tất thủ tục hành chính cho
việc khai tử của A. Minh.

Butte County Sheriff's Department
33 County Center Drive
Oroville, CA 95965
(916) 538-7321

Contact: Mick Grey
(916) 538-7321

Scheer Memorial Chapel
2410 Foothill Boulevard
Oroville, CA 95966
(916) 533-5255

Contact: Charles Beebe
(916) 534-6541 (Home)

Public Guardian
2279 Del Oro Avenue
Oroville, CA

Contact: Elizabeth Maxon
(916) 538-7251

Chico Cemetery
Chico, CA

Contact: Mrs. Dowd
(916) 345-7243

Lý Vĩnh Minh

Lý Vĩnh Minh
July 8, 1957
Viet-Nam (Saigon ?)
150-76-9248
Oct. 10, 1988
Oroville, California

Address of Relatives in Vietnam

Lý Đình
90/41 Vũ Tùng
Phường II Quận Bình Thạnh
Ho Chi Minh, Vietnam

San Jose ngày 20 tháng 11 năm 1988

Kính-Gởi: Thân-Sinh Anh LÝ-VĨNH-MINH.

Kính Thưa Bác

Chúng tôi, toàn thể ban-đạo Vô-Vi miền Bắc California, là những người bạn của Anh Lý-Vĩnh-Minh; Thành-Kính Phan-Thu cũng Bác và Gia-Quyền về sự qua đời của Anh Lý-Vĩnh-Minh vào ngày 10 tháng 10 năm 1988 tại Butte County thuộc Tiểu-bang California.

Sự ra đi của Anh Lý-Vĩnh-Minh quá bất ngờ, không có người thân ở vùng lân-cận để thông báo lo mai-tang, nên chúng tôi mạn-phép đứng ra phối-hợp với Chính-Quyền Địa-Phương, làm lễ mai-tang Anh tại nghĩa-trang Chico City vào ngày 15 tháng 10 năm 1988. Lễ mai-tang của Anh Lý-Vĩnh-Minh được cử-hành trong sự quý-thường của toàn thể ban-đạo miền Bắc California và tiễn đưa Anh đến nơi an nghỉ.

Từ nay gia-đình Vô-Vi chúng tôi vắng bóng một người bạn, người anh-em đã đồng-hành trên đường Đạo-Pháp. Chúng tôi luôn cầu-nguyện cho Linh-Hồn Anh Lý-Vĩnh-Minh được sớm tiêu-dao miền Cực-Lạc.

Nhân dịp này, chúng tôi sẽ chuyển đến Bác, một số tiền nhỏ, do anh em chúng tôi phát-tâm đóng góp hầu giúp Bác trong hoàn-cảnh khó khăn chung của Quê-Hương hiện nay.

Kính-Chúc Bác và Gia-Quyền được an-lành./

Kính-Thủ,

Đại-Diện Ban-Đạo Vô-Vi Bắc Cal.

Nguyễn-Minh-Triều.

TB. Chúng tôi gửi về Bác, 3 tiền hình dán lưng của Anh Minh.

Dưới đây là lá thư của Đức Thầy gửi cho anh Hoàng Sơn. Trong đó có một đoạn mà Thầy giải đáp về sự từ trần của anh Lý Vĩnh Minh.

Florida, ngày 26/10/88

Hoàng Sơn,

Thầy đã nhận được thư của con đề ngày 13/10/88, được biết con đang khai triển trong hành trình tu thức tứ đời lần dao.

Cứ mãi mãi tiến hóa và thay đổi liên tục, thì mới đạt được dụng chỉ thẳng hoa và thanh tịnh. Muốn được nhân hòa và sáng suốt, không nên phiền trách một điều gì tại thế gian cả. Luôn luôn ôm giữ nguyên ý thanh nhẹ, tám thức buồn bỏ mọi sự mé chấp, tiến thẳng đến con đường hư không đại định. Còn về tính đời đen bạc rõ rệt, trách móc làm chi cho nhọc tâm? Nếu con biết thương người thì con bằng lòng làm một việc cho tất cả mọi việc, thì dường lỗi đó mới thật sự là đường lối cứu độ chúng sanh. Còn gia đình, vợ con, thì phải biết sống trong trật tự, hạnh phúc của luật đời còn về đạo thì luôn luôn tu giác trong thanh tịnh, sống chết là lẽ thường, sống cũng học hỏi, chết cũng học hỏi. Còn vấn đề tu sát là phải mang lấy tội bất hiếu đối với cha mẹ và nhân loại. Người tu Vô Vi không chấp nhận hạnh đồng này, chỉ có những người thiếu trí và thiếu dụng mới tu bước vào con đường tâm tối này. Như Lý Vĩnh Minh đã tu chước lấy một sự thảm bại trên đường tu học, rồi đây sẽ học khổ hơn và khổ hơn. Người có xác không chịu tu là nghịch thiên ý, người mất xác muốn tu lại không có cơ hội!

Đường đi là vợ cùng, con đang tu thức tự đi, cho đến hồi thọ cuối cùng của thể xác này, thì nó mới đúng chơn lý. Nếu tu sát, được về trời, thì Thầy là người đã đi trước, rồi, tại sao Thầy phải ở lại đây luè luyện với các con? Vì luật là luật, không thể sửa đổi được.

Chúc con và gia đình vui khỏe trong một niềm tin lành mạnh, thẳng hoa và thanh tịnh.

Qui thường,

Lương Sĩ Hằng,

Mẹ hiền Quan Âm

Vi Nguyên

Lạy Mẹ đức quan thế âm bồ tát. Xin Mẹ từ
bi cứu độ chúng con. Đêm nay ngoài kia mùa gió bão
bung. Thế gian quẩn quai đau khổ điêu linh. Lạy
Mẹ đức quan thế âm bồ tát. Đodi nhìn lời Con khản cầu thiết th.
Tâm Mẹ nguồn vui Cao quý vô ngần. Cúi xin lạy
Mẹ hùng cho lời con. Nguyên nguyên Nam mô đại từ đại bi, cứu
khố quan thế âm bồ tát. Nguyên nguyên cầu cho đất nước hòa
bình, người người hết thương đau lâm than. Lạy Mẹ, đức
quan thế âm bồ tát. Tháng ngày lòng Con vẫn hằng ước
mơ. Đêm nay về đây dưới bóng mẹ hiền. Cúi xin lạy
Hết
Mẹ đoái thương đời con.

VÔ VI FRIENDSHIP ASSOCIATION

P.O. BOX 2522

GARDEN GROVE, CA 92642

NON-PROFIT ORG.

Bulk Rate
U.S. Postage

PAID

Permit No.10076
Westminster, CA

PRINTED MATERIAL

TO:

Lá thư VÔ VI

Lá Thư Vô Vi, Tiếng nói của bạn đạo Vô Vi năm châu, được phát hành vào ngày 1 và 15 mỗi tháng. Tin tức bài vở do bạn đạo Vô Vi gửi về đóng góp trong tinh thần tìm hiểu và thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phát Pháp. Bài viết gửi về tòa soạn, xin ghi rõ tên, và bút hiệu, cũng địa chỉ và số điện thoại để Ban Liên Lạc có thể chuyển đạt thắc mắc của bạn đạo khác khi cần. Bạn đạo chịu trách nhiệm trực tiếp về bài viết của mình.

Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ trực tiếp đảm trách việc quản trị, với sự hợp sức của Nhà in Vô Vi trong việc ấn loát và phân phối. Lá Thư Vô Vi được gửi đến bạn đạo bằng bưu điện lỗi "bulk rate" theo danh sách sẵn có của Hội. Khi thay đổi địa chỉ, xin bạn đạo thông báo địa chỉ mới về Ban Phân Phối để cập nhật hóa danh sách, để Hội không bị phạt vì thư gửi về. Nếu ngân sách cho phép, LTVV sẽ được gửi đến các Thiên đường, Thiên viện hay Trung Tâm bằng "First Class". Danh sách địa chỉ bạn đạo chỉ được dùng vào việc thông tin sinh hoạt trong cộng đồng Vô Vi.

Thư vũ liên lạc xin gửi về: LÁ THƯ VÔ VI • P.O. BOX 2522 • GARDEN GROVE, CA 92642

Ngân phiếu, chi phiếu phát tâm hoặc cho Hội Ái Hữu Vô Vi mượn xin đề:

VÔ VI FRIENDSHIP ASSOCIATION

và xin ghi rõ mục đích phát tâm đóng góp như: Ấn tống kinh sách, Chi phí bằng giảng, Cứu trợ đồng bào tự nạn, Tu bổ Thiên Viện, Yểm trợ tu sinh, Du thuyết... Xin tránh gửi tiền một bằng đường bưu điện.